

รูปแบบการดำเนินชีวิตในช่วงวันธรรมดาของผู้ที่อาศัยอยู่คนเดียว
ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด
วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. 2556

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

รูปแบบการดำเนินชีวิตในช่วงวันธรรมดาของผู้ที่อาศัยอยู่คนเดียว
ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการจัดการมหาบัณฑิต

วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. 2556

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

สารนิพนธ์
เรื่อง
รูปแบบการดำเนินชีวิตในช่วงวันธรรมดาของผู้ที่อาศัยอยู่คนเดียว
ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ได้รับการพิจารณาให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการจัดการมหาบัณฑิต
วันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ.2556

นายเปลียน โคตรชมภู
ผู้วิจัย

ราชา มหากันธา
Ph.D.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัลลภา ปิติสันต์
Ph.D.
ประธานกรรมการสอบสารนิพนธ์

รองศาสตราจารย์อรรณพ ต้นละมัย, Ph.D.
คณบดี
วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล

บุริม โอทกานนท์
M.B.A.
กรรมการสอบสารนิพนธ์

กิตติกรรมประกาศ

ความสำเร็จของสารนิพนธ์ฉบับนี้ เกิดจากความเอื้อเฟื้อ ความเสียสละ ความปรารถนาดี และความร่วมมือจากหลายท่าน ผู้วิจัยซาบซึ้งและขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ ที่นี้

กราบขอบพระคุณ ดร.ราชา มหากันธา อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เป็นอย่างสูงที่ได้เสียสละในการช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา ตรวจสอบ ติดตามแก้ไข สารนิพนธ์อย่างต่อเนื่อง ตลอดจนการให้คำแนะนำต่างๆ เพื่อให้สารนิพนธ์สำเร็จไปได้ด้วยดี รวมถึงดร. พัลลภา ปิติสันต์ ที่ช่วยให้คำแนะนำทำให้สารนิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ช่วยประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัยตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา

สุดท้ายทางผู้วิจัยขอขอบคุณครอบครัวที่ให้การสนับสนุนและให้กำลังใจตลอดมา และขอบพระคุณน้ำใจของเพื่อนร่วมชั้น โปรแกรมการตลาด วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล ที่คอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำ จนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ ส่วนที่ดีของหนังสือสารนิพนธ์ฉบับนี้ ทางผู้วิจัยขอมอบให้แก่ผู้มีพระคุณทุกท่าน ส่วนความผิดพลาดและข้อบกพร่องใดๆ อันพึงมี ทางผู้วิจัยขอน้อมรับแต่เพียงผู้เดียว

เป็ลี่ยน โศตรชมภู

รูปแบบการดำเนินชีวิตในช่วงวันธรรมดาของผู้ที่อาศัยอยู่คนเดียว ในเขตกรุงเทพมหานครและ
ปริมณฑล

LIFESTYLE OF PEOPLE LIVING ALONE IN BANGKOK AND VICINITY AREA

เป็ลี่ยน โคตรชมภู 5550007

กจ.ม.

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ราชา มหันธา, Ph.D.

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตในช่วงวันธรรมดาของผู้ที่อาศัยอยู่คนเดียว และหาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตกับปัจจัยประชากรศาสตร์ด้านเพศ ซึ่งสามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการวางแผนและพัฒนากลยุทธ์การตลาดเพื่อให้สอดคล้องกับคนที่อยู่คนเดียว โดยทำการวิจัยกับผู้ที่อยู่คนเดียวในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลจำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่า T-test โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ในการประมวลผล จากผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีรูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านกิจกรรมที่มากที่สุดคือ การเล่นอินเทอร์เน็ตและการติดตามข่าวสารบ้านเมือง ด้านการให้ความสำคัญหรือการให้ความสนใจในเรื่องการวางแผนอนาคตของตนเองและให้ความสนใจกับชีวิตที่เป็นอิสระไม่ขึ้นอยู่กับใคร โดยเพศที่แตกต่างกันมีการให้ความสนใจกับการวางแผนอนาคตที่ต่างกัน และด้านความคิดเห็นคนที่อาศัยอยู่คนเดียวเห็นว่าการอยู่คนเดียวและมีบ้านหรือคอนโดเป็นของตนเองเป็นการลงทุนในอนาคตและการมีกิจการเป็นของตนเองเป็นความสำเร็จสูงสุด ทั้งยังมีความคิดเห็นว่าหน้าตากับภาพลักษณ์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ช่วงอายุ 21-30 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน รายได้อยู่ระหว่างตั้งแต่ ต่ำกว่า 20,000 บาท ถึง 35,000 บาท มีสถานะภาพโสด และพักอาศัยอยู่คนเดียวในช่วงปีที่มีขนาดใกล้เคียงกัน

คำสำคัญ: ผู้ที่อาศัยอยู่คนเดียว/รูปแบบการดำเนินชีวิต

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ข
บทคัดย่อ	ค
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญรูปภาพ	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามงานสารนิพนธ์	2
วัตถุประสงค์	2
ขอบเขตของสารนิพนธ์	3
สมมติฐานการวิจัย	3
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
ความหมายและคำสำคัญ	6
แนวคิดและทฤษฎี ที่เกี่ยวข้อง	8
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	16
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	20
แหล่งข้อมูล	20
ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และวิธีสุ่มตัวอย่าง	21
กรอบแนวคิดการวิจัย	21
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	23

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	26
การเก็บรวบรวมข้อมูล	27
การวิเคราะห์ข้อมูล	28
บทที่ 4 ผลการวิจัย	29
ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม	30
มุมมองต่อการใช้ชีวิตคนเดียว เรื่องที่ให้ความสำคัญ/หรือสนใจ	35
มุมมองต่อการใช้ชีวิตคนเดียว เรื่องการให้ความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ	36
การจัดสรรเวลาให้กับกิจกรรมต่างๆ	39
ผลการทดสอบสมมติฐาน	40
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ	46
สรุปผลการวิจัย	46
อภิปรายผลการวิจัย	48
ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป	50
บรรณานุกรม	51
ภาคผนวก	53
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	54

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
2.1	แสดงตัวแปรย่อยในการพิจารณา กิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็น	9
3.1	แสดงเกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนน	24
3.2	แสดงเกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนน	25
3.3	แสดงเกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนน	26
4.1	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ	30
4.2	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ	30
4.3	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา	31
4.4	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ	31
4.5	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ย ต่อเดือน	32
4.6	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ	32
4.7	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนปีที่อาศัย อยู่คนเดียว	33
4.8	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทที่อยู่อาศัย	33
4.9	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกรรมสิทธิ์ที่อยู่ อาศัยปัจจุบัน	34
4.10	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติ ของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการใช้ชีวิตคนเดียว	35
4.10	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติ ของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการใช้ชีวิตคนเดียว (ต่อ)	36
4.11	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติ ของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการใช้ชีวิตคนเดียว	36
4.11	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติ ของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการใช้ชีวิตคนเดียว (ต่อ)	37

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตาราง		หน้า
4.11	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการใช้ชีวิตคนเดียว (ต่อ)	38
4.12	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างในการทำกิจกรรมในช่วงวันธรรมดา โดยแสดงระดับความถี่ของกิจกรรมใน 1 สัปดาห์	39
4.13	แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการดำเนินชีวิตในด้านความถี่ในการทำกิจกรรมโดยจำแนกตามเพศ	40
4.13	แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการดำเนินชีวิตในด้านความถี่ในการทำกิจกรรมโดยจำแนกตามเพศ (ต่อ)	41
4.14	แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการดำเนินชีวิตในด้านความสำคัญและ/หรือระดับความสนใจโดยจำแนกตามเพศ	42
4.14	แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการดำเนินชีวิตในด้านความสำคัญและ/หรือระดับความสนใจโดยจำแนกตามเพศ (ต่อ)	43
4.15	แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการดำเนินชีวิตในด้านความคิดเห็นในเรื่องต่างๆโดยจำแนกตามเพศ	44
4.15	แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการดำเนินชีวิตในด้านความคิดเห็นในเรื่องต่างๆโดยจำแนกตามเพศ (ต่อ)	45

สารบัญรูปภาพ

ภาพที่

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

หน้า

22

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากอิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และภาวะความทันสมัยที่มีความเป็นปัจเจกบุคคล และค่านิยมในการบริโภคที่เพิ่มสูงขึ้น ส่งผลให้สังคมมีการแข่งขันในหลายด้าน ประกอบกับความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและกระแสเศรษฐกิจของโลก ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตมนุษย์ในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านค่าครองชีพ ด้านอุปนิสัยการอุปโภคบริโภค การดูแลสุขภาพส่งผลกระทบไปถึงแบบแผนของครอบครัว ทำให้สังคมไทยประสบกับภาวะวิกฤตในรูปแบบของการขยายตัวของค่านิยมทางวัตถุมากกว่าค่านิยมทางจิตใจ วิธีการดำเนินชีวิตของคนไทยได้เปลี่ยนไปจากอดีต ทุกคนทั้งชายและหญิงล้วนแล้วแต่ต้องทำมาหากิน มีการเคลื่อนย้ายถิ่นเพื่อเลี้ยงชีพ ทั้งยังรวมอีกหลายปัจจัยที่ส่งผลให้สมาชิกในครอบครัวอยู่ด้วยกันน้อยลงรวมถึงการปฏิสัมพันธ์ของบุคคลก็น้อยลงไปด้วย นอกจากนี้แล้วยังส่งผลให้โครงสร้างของครอบครัวได้มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม มีจำนวนของสมาชิกในครอบครัวน้อยลง และยังคงก่อให้เกิดครอบครัวเดี่ยวที่มีหลากหลายลักษณะและหนึ่งในนั้นคือ ครอบครัวที่อยู่คนเดียว หรือเรียกว่า การอยู่ลำพัง

ในปี พ.ศ. 2551 ประเทศไทยมีจำนวนครอบครัวประมาณ 18.3 ล้านครอบครัว แบ่งเป็นครอบครัวขยายร้อยละ 34.5 และอยู่คนเดียวร้อยละ 11.2 (ที่มา : เครื่องชี้วัดภาวะสังคมไทย, สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2551) โดยมีแนวโน้มว่าคนที่อยู่คนเดียวมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ในขณะที่ครอบครัวขยายมีแนวโน้มที่ลดลง ซึ่งจะเห็นได้จากสถิติที่ผ่านมาของคนที่อาศัยอยู่ตามลำพัง ในปี พ.ศ. 2542 มีคนที่อาศัยอยู่คนเดียวร้อยละ 11 เป็นร้อยละ 11.5 และ 11.8 ในปีพ.ศ. 2544 และพ.ศ. 2545 ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าหญิงหรือชายพอใจในรูปแบบการใช้ชีวิตที่เป็น โสดมากขึ้น

จากข้อมูลแสดงจำนวนครัวเรือนส่วนบุคคล จำแนกตามขนาดของครัวเรือน ประเภทของที่อยู่อาศัยและเขตการปกครอง ทว่าราชอาณาจักร พ.ศ. 2553 พบว่าครัวเรือนที่มีสมาชิกเพียงคนเดียวมีจำนวนที่เพิ่มมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเจน โดยเฉพาะเขตกรุงเทพมหานครว่ามีสัดส่วนของคนที่อยู่คนเดียวมากที่สุด ซึ่งการที่คนมีลักษณะการใช้ชีวิตและรูปแบบการดำเนินชีวิตในเมืองใหญ่ที่เปลี่ยนแปลงไปนี้ ส่งผลให้หลายธุรกิจนำข้อมูลรูปแบบการใช้ชีวิตของผู้บริโภคมาเป็นปัจจัยหนึ่งในการกำหนดเป้าหมายและตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค สร้างสินค้าและบริการที่อยู่ในใจของกลุ่มเป้าหมายได้เหมาะสมและยอมรับผลิตภัณฑ์นั้นเป็นอย่างดี ตัวอย่างเช่นรูปแบบการใช้ชีวิต

ที่ได้กลายเป็นปัจจัยหลักในการกำหนดสินค้าและบริการของกลุ่มคนรุ่นใหม่ คือการมีรูปแบบชำระค่าโทรศัพท์แบบเติมเงิน จ่ายก่อนโทรที่หลัง หรือแม้แต่การพัฒนารูปแบบของคอนโดมิเนียมที่ตอบโจทย์ให้ตรงกับความต้องการของคนกรุงเทพมหานครให้ได้มากยิ่งขึ้น (ดรุณี อัสวปรีชา, 2552)

การศึกษาการทำกิจกรรมของกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยเป็นกลุ่มทำงาน(อายุ 30-44 ปี) และกลุ่มนักเรียนนักศึกษา(อายุ 20-29 ปี) และมีผู้ที่อาศัยอยู่คนเดียวร้อยละ 50 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีมุมมองโดยส่วนใหญ่จะทำกิจกรรมช่วงกลางคืนในช่วงวันศุกร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.8 ลำดับรองลงมาคือ วันเสาร์ ร้อยละ 22.6 และการทำกิจกรรมในวันอาทิตย์ ร้อยละ 5.6 โดยจากข้อมูลดังกล่าว การทำกิจกรรมต่างๆในเวลากลางคืนของกลุ่มตัวอย่างในช่วงวันธรรมดามากที่สุด คือ วันศุกร์ วันพฤหัสบดี และวันพุธ ตามลำดับ ผู้วิจัยจึงสนใจและเลือกศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้ที่อาศัยอยู่คนเดียวในช่วงวันธรรมดา (“ปลดปล่อยความสำเร็จธุรกิจหลังเลิกงาน”, 2555)

ผู้วิจัยจึงตระหนักดีว่าประชากรกลุ่มผู้อาศัยคนเดียวเป็นหนึ่งในกลุ่มเป้าหมายใหม่ที่นับเป็นโอกาสทางการตลาดที่น้อยนักต่อการวิจัยที่จะนำผลการวิจัยมาสนับสนุนคนกลุ่มนี้ที่จะได้รับโอกาสต่างๆและสามารถตอบสนองได้สอดคล้องกับความต้องการ ทางผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะค้นพบและศึกษาข้อมูลทางการตลาดใหม่เพื่อประโยชน์ต่อการวางแผนและการขยายตัวของธุรกิจในอนาคต

คำถามงานสารนิพนธ์

1. ปัจจุบันผู้อาศัยอยู่คนเดียวในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีรูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างไร
2. ปัจจัยประชากรศาสตร์ด้านเพศที่แตกต่างมีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่แตกต่างหรือไม่

จุดประสงค์

1. เพื่อศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตในช่วงวันธรรมดาของผู้อาศัยอยู่คนเดียว ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ขอบเขตของสารนิพนธ์

การวิจัยนี้เป็นการศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตในช่วงวันธรรมดาของผู้อาศัยอยู่คนเดียวซึ่งเป็นวิจัยเชิงปริมาณ

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะรูปแบบการดำเนินชีวิตในช่วงวันธรรมดาของผู้ที่อาศัยอยู่คนเดียว
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เลือกศึกษาเฉพาะบุคคลที่อาศัยอยู่คนเดียวในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 400 ตัวอย่าง
3. การเลือกกลุ่มตัวอย่างดำเนินการโดยการสุ่มแบบไม่คำนึงถึงโอกาสความน่าจะเป็น (Non-Probably Sampling)
4. ระยะเวลาในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ตั้งแต่ กรกฎาคม 2556 ถึง กันยายน 2556
5. กลุ่มการวิจัยครั้งนี้จะมีการเก็บข้อมูลจากตัวอย่างเพียงครั้งเดียว

สมมติฐานการวิจัย

1. เพศชายและเพศหญิงที่แตกต่างกันมีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้ที่อาศัยอยู่คนเดียว หมายถึง บุคคลที่อาศัยอยู่ตามลำพัง หรือ อยู่คนเดียว ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

รูปแบบการดำเนินชีวิต หมายถึง วิถีชีวิตของบุคคลที่แสดงออกถึงพฤติกรรม การดำเนินชีวิตประจำวัน ที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของบุคคลนั้นๆ เช่น การออกกำลังกาย การรับประทานอาหาร การดูแลสุขภาพ การประกอบอาชีพ และการช่วยเหลือสังคม เป็นต้น

การดำเนินชีวิตในช่วงวันธรรมดา หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกในชีวิตประจำวันโดยผ่านกิจกรรมต่างๆ ในช่วงวันจันทร์ถึงศุกร์ ที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของบุคคลนั้นๆ เช่น การทำงานเพื่อหาเลี้ยงชีพ การเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพที่แข็งแรง เป็นต้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงพฤติกรรม ทักษะ และรูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้อาศัยอยู่คนเดียว
2. สามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการวางแผนและพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาดเพื่อให้สอดคล้องกับรูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้อาศัยอยู่คนเดียว

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง “รูปแบบการดำเนินชีวิตในช่วงวันธรรมดาของผู้ที่อาศัยอยู่คนเดียว ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล” ผู้วิจัยได้นำเสนอแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นกรอบความคิดในการศึกษาและอธิบาย ประกอบไปด้วยหัวข้อดังนี้

1. ความหมายและคำสำคัญ
  - 1.1 รูปแบบการดำเนินชีวิต
  - 1.2 ผู้ที่อาศัยอยู่คนเดียว
2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
  - 2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินชีวิต
  - 2.2 ทฤษฎีจิตวิเคราะห์
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 3.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 3.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

1. ความหมายและคำสำคัญ

1.1 รูปแบบการดำเนินชีวิต

จากการศึกษาตำรา เอกสาร และการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการดำเนินชีวิต (Lifestyle) มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

อดุลย์ จาตุรงคกุล (2543) ให้ความเห็นว่า รูปแบบการใช้ชีวิต คือ แบบแผนของการดำรงชีวิตของบุคคลที่แสดงออกในทางกิจกรรม (วิธีการใช้เวลาของบุคคล) ความสนใจ (อะไรที่บุคคลรู้สึกพอใจที่จะทำได้) และความคิดเห็น (บุคคลถึงบุคคล สถานที่ และสิ่งของเป็นอย่างไร)

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2541) ได้ให้ความเห็นว่า รูปแบบการดำเนินชีวิต (Lifestyle) หมายถึงรูปแบบการดำเนินชีวิตในโลกมนุษย์ โดยการแสดงออกมาในรูปแบบของ กิจกรรม ความสนใจ ความคิดเห็น ซึ่งรูปแบบของการดำเนินชีวิตจะขึ้นอยู่กับวัฒนธรรม ชนชั้นทางสังคม และกลุ่มอาชีพของแต่ละบุคคล นักการตลาดเชื่อว่า การเลือกผลิตภัณฑ์ของบุคคลจะขึ้นอยู่กับค่านิยมและรูปแบบการดำเนินชีวิต

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2544 : 40) กล่าวว่า iva การดำเนินชีวิต หมายถึง ชีวิตตั้งแต่เด็กจนตาย มีการศึกษาหาความรู้ การเล่น การทำงาน การพักผ่อนหย่อนใจ และการรอคอยความตาย

เกสร สุธสว่าง (2543 : 101-103) กล่าวว่า การดำเนินชีวิตประจำวันของมนุษย์และดำรงตนอย่างมีสติพร้อมกับการปฏิบัติตามแนวทางคำสอนในพระพุทธศาสนา แนวทางดังกล่าวได้แก่ รู้จักเหตุ รู้จักผล รู้จักตน รู้จักประมาณ รู้จักกาล รู้จักชุมชนและรู้จักเลือกบุคคล

คอตเลอร์ (Kotler, 2000) ให้ความเห็นว่า รูปแบบการดำรงชีวิตของบุคคลหนึ่ง คือ รูปแบบการดำเนินชีวิตที่แสดงออกมาถึงความสนใจ กิจกรรม และความคิดเห็นของบุคคลนั้นๆ โดยรูปแบบการดำเนินชีวิตจะแสดงออกถึงตัวบุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมของเขา

โซโลมอน (Solomon, 2007) ให้ความคิดเห็นของรูปแบบการดำเนินชีวิตไว้ว่า เป็นรูปแบบการบริโภคที่สะท้อนให้เห็นถึงการใช้เวลาในการทำกิจกรรม และการใช้จ่ายของแต่ละบุคคล

เลเซอร์ (Lazer, 1963) ได้เสนอรูปแบบการดำเนินชีวิตขึ้นเป็นครั้งแรก โดยให้ความหมายของรูปแบบการดำเนินชีวิตไว้ว่า เป็นการแสดงให้เห็นถึงภาพรวมของวิถีการใช้ชีวิตที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นรูปแบบที่ถูกพัฒนาต่อเนื่องมาจากความต่อเนื่องของการดำเนินชีวิตในสังคม

นอกจากนี้แล้วยังมีผู้ได้ให้ความหมายใกล้เคียงกันของคำว่ารูปแบบการใช้ชีวิต ได้แก่ วิถีชีวิต แบบแผนชีวิต

สารานุกรมเว็บสเตอร์ (Webster's New World Dictionary) ให้ความหมายว่า วิธีชีวิต หมายถึง การดำเนินชีวิตโดยภาพรวมของบุคคลซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะและค่านิยมของบุคคลนั้น

องค์การอนามัยโลก (WHO. Health Education Unit. 1986: 118) ให้ความหมายของวิถีชีวิตไว้ว่า หมายถึงแบบแผนของการแสดงพฤติกรรมของบุคคลซึ่งเป็นไปตามสภาพสังคม เศรษฐกิจ และความสามารถในการเลือกแสดงพฤติกรรมนั้น

โอไบรเอน (O'Brien. 1976: 39-40) ให้ความหมายว่า แบบแผนชีวิต หมายถึง นิสัยที่ประพฤติในการดำรงชีวิต เช่น การออกกำลังกาย การรับประทานอาหาร การดูแลสุขภาพ การประกอบอาชีพ และการช่วยเหลือสังคม

คุลบอก; เอิร์นส์ ; และมองโกเมอร์ (Kulbok; Earls; & Montgomery. 1988: 25) ให้ความหมายว่า วิธีชีวิต หมายถึงการที่บุคคลแสดงออกถึงพฤติกรรม การดำเนินชีวิต ซึ่งบุคคลนั้นได้เลือกแล้ว โดยที่มีผลกระทบต่อสุขภาพร่างกายของคนนั้น ในด้านดีหรือไม่ดีก็ได้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงให้ความเห็นว่า รูปแบบการดำเนินชีวิต หมายถึง ลักษณะการดำเนินชีวิตของผู้บริโภคที่ได้รับอิทธิพลมาจากภายในของแต่ละบุคคล เช่น ทักษะคิด นิสัย เป็นต้น และปัจจัยภายนอก คือสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกันออกไปของแต่ละบุคคล โดยจะสะท้อนออกมาในรูปแบบของกิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งต่างๆรอบตัว ภายใต้สภาพที่บุคคลนั้นจะสามารถเลือกแสดงพฤติกรรมนั้นได้

1.2 ผู้ที่อาศัยอยู่คนเดียว

ประกอบ คุปรัตน์ (2553) ได้กล่าวไว้ว่า Living alone หมายถึง การอยู่อย่างตัวคนเดียว เป็นอิสระ มีความเป็นส่วนตัวเมื่อต้องการ บางคนมีงานที่เขาจะทำได้ตลอดชีวิต ทำอย่างสนุกสนาน เพราะบางคนจะสนุกกับงานไปได้เรื่อยๆ

จักรพันธ์ ขวัญมงคล (2553) ได้กล่าวไว้ว่า การอยู่คนเดียว คือ การเลือกที่จะอยู่คนเดียวเป็นหลัก บางคนอาจมีครอบครัวแต่เลือกที่จะไม่อยู่กับครอบครัวอาจจะมีคนรักแต่ก็ยังไม่ได้อยู่กับคนรัก หรืออาจจะตัดสินใจไกลถึงขั้นเชื่อว่าคนรักกันไม่ต้องอยู่ด้วยกันก็ได้

หนึ่งฤทัย จันทร์เครือยิ้ม (2554) ได้กล่าวไว้ว่า ปัจเจกบุคคล คือ ลักษณะเฉพาะของบุคคล บุคคลแต่ละคนมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันออกไป

ดังนั้นผู้วิจัยจึงให้ความเห็นว่า การอยู่คนเดียว หมายถึง ลักษณะเฉพาะของบุคคลที่เลือกอยู่คนเดียว บางคนอาจมีครอบครัวแต่เลือกที่จะอยู่คนเดียว หรือมีความเป็นส่วนตัวเมื่อต้องการ

2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินชีวิต

การแบ่งส่วนทางการตลาด (Market Segmentation) ในปัจจุบันนิยมใช้รูปแบบการดำเนินชีวิต (Lifestyle) เป็นเกณฑ์ในการจำแนกลักษณะของผู้บริโภค ซึ่งเป็นการใช้ลักษณะทางจิตวิทยา (Psychographic Characteristics) โดยวิเคราะห์ถึงความรู้สึกนึกคิดของผู้บริโภคจากการศึกษาพฤติกรรมและการแสดงออกของผู้บริโภคจะถูกแบ่งออกเป็นกลุ่มๆ ด้วยลักษณะทางจิตวิทยา ได้แก่ บุคลิกภาพ (Personality) และรูปแบบการดำเนินชีวิต (Lifestyle)

บุคลิกภาพ (Personality) คือรูปแบบของกิจกรรม หรือลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลที่มีความมั่นคง เปลี่ยนแปลงได้ยาก ซึ่งเป็นผลมาจากจิตใต้สำนึกของแต่ละบุคคล และบุคลิกภาพยังเป็นปัจจัยภายในที่มีส่วนสำคัญในการกำหนดพฤติกรรมของผู้บริโภค ดังนั้นการศึกษาถึงบุคลิกภาพของผู้บริโภคจะทำให้นักการตลาด สามารถเข้าใจถึงพฤติกรรมของผู้บริโภคได้อย่างลึกซึ้ง ซึ่งเป็นประโยชน์ในการกำหนดตำแหน่งของสินค้า และส่วนแบ่งทางการตลาด อย่างไรก็ตามเป็นการยากที่นักการตลาดจะสามารถศึกษาและเข้าใจบุคลิกภาพของบุคคลจำนวนมาก เพราะต้องอาศัยเวลาอย่างมากในการศึกษา (ณัฐวดี ศรีรัตติกาน, 2540)

รูปแบบการดำเนินชีวิต (Lifestyle) เป็นการอธิบายภาพรวมของการใช้ชีวิตของผู้บริโภคว่ามีการทำกิจกรรมต่างๆอย่างไร ให้ความสนใจกับเรื่องใด และมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมนั้นๆอย่างไร นอกจากนี้แล้วยังสะท้อนชีวิตของผู้บริโภคในอีกหลายด้าน ซึ่งการศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้บริโภคสามารถใช้วัดเชิงปริมาณ ในรูปแบบของกิจกรรม ความสนใจและความคิดเห็น ซึ่งวิธีที่นิยมและวัดแบ่งกลุ่มรูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้บริโภคมีหลายวิธี คือ AIOs, VALS (VALS1, VALS2), LOV และ PRIMZ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การวัดลักษณะของรูปแบบการดำเนินชีวิต โดยวิธี AIOs

วิธีการวัดรูปแบบการดำเนินชีวิตโดยใช้เกณฑ์ AIOs เป็นวิธีการพื้นฐานที่เป็นที่รู้จักกันดี ซึ่งเป็นการจัดกลุ่มผู้บริโภคที่มีความชื่นชอบและความรู้สึกคล้ายกันไว้เป็นกลุ่มเดียวกัน ซึ่งมุ่งความสำคัญที่กิจกรรม (Activity) ความสนใจ (Interests) และความคิดเห็น (Opinion) ของผู้บริโภค (Hoyer & Macinnis, 2001)

Assael (2004) ได้ให้ความเห็นว่า การวัดรูปแบบการดำเนินชีวิตโดยการใช้เกณฑ์ AIOs สามารถทำได้สองแบบคือ 1) การศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตแบบทั่วไป (Broad Lifestyle) เป็น การศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตโดยทั่วไปของผู้บริโภค ใช้คำถามกว้างๆที่ไม่เกี่ยวข้องกับสินค้าประเภทใดโดยเฉพาะ การวัดวิธีดังกล่าวสามารถนำมาใช้กับการหาความสัมพันธ์กับการใช้สินค้าประเภทต่างๆ และการแบ่งส่วนแบ่งทางการตลาดตามกลุ่มเป้าหมายกว้างๆได้ อีกทั้งยังสามารถใช้

แสวงหาโอกาสให้กับสินค้าใหม่ที่กำลังเข้าตลาดได้ด้วย 2) การศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตสำหรับใช้กับสินค้าเฉพาะ (Specific Product) เป็นการใช้รูปแบบคำถามที่จำเพาะเจาะจงเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรูปแบบกิจกรรมที่ต้องการ เพื่อนำผลมาประยุกต์ใช้ในการวางตำแหน่งของตราสินค้าและบริการ

การวัดโดยใช้เกณฑ์ AIOs ประกอบด้วย กิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็น โดย Engle (1993) ได้ให้ความหมายของกิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็น ไว้ว่า

กิจกรรม (Activity) หมายถึง การแสดงออกอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งแม้ว่าการแสดงออกเหล่านี้สามารถสังเกตได้ แต่ก็เป็นเรื่องยากที่จะวัดถึงเหตุผลของการกระทำโดยตรง

ความสนใจ (Interests) หมายถึง ความสนใจในบางวัตถุประสงค์ บางสถานการณ์ หรือบางเรื่อง ซึ่งหมายถึงระดับของความตื่นตัวที่เกิดขึ้นพร้อมกับความเอาใจใส่เป็นพิเศษ หรือความเอาใจใส่แบบต่อเนื่อง

ความคิดเห็น (Opinion) หมายถึง คำตอบของแต่ละบุคคลในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่เกิดขึ้น เปรียบเสมือนเป็นคำถามในลักษณะของการตีความ ความคาดหวัง และการประเมินผล เช่น ความคาดหวังเหตุการณ์ในอนาคต และการประเมินผลดีและผลเสียของการเลือกกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ตารางที่ 2.1 แสดงตัวแปรย่อยในการพิจารณา กิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็น (AIOs Framework)

กิจกรรม (Activity)	ความสนใจ (Interests)	ความคิดเห็น (Opinions)
งานอดิเรก (Hobby)	บ้าน (Home)	การเมือง (Politics)
การพักผ่อน (Entertainment)	งาน (Job)	ธุรกิจ (Business)
กิจกรรมสังคม (Social Event)	การร่วมกิจกรรมชุมชน (Community)	เศรษฐกิจ (Economics)
การร่วมกิจกรรมชุมชน (Community)	อาหาร (Food)	ผลิตภัณฑ์ (Product)
การเลือกซื้อ (Shopping)	สื่อ (Media)	อนาคต (Future)
กีฬา (Sport)	เสื้อผ้า (Fashion)	วัฒนธรรม (Culture)
การทำงาน (Work)	ความสำเร็จ (Achievement)	การศึกษา (Education)
สมาชิกชมรม (Club Member)	การสันทนาการ (Recreation)	ปัญหาสังคม (Social Issues)
การใช้เวลาว่าง (Vocation)	ครอบครัว (Home)	ต่อตนเอง (Themselves)

ที่มา : (Plummer, 1974)

2. การวัดลักษณะของรูปและแบบการใช้ชีวิต โดยวิธี VALS, VALS2

วิธี VALS ออกแบบโดย Mitchell (2004) โดยเริ่มต้นจากทฤษฎี Hierarchy of Needs ของ Maslow (1984) รวมเข้าไว้เป็นแนวคิดลักษณะและค่านิยมทางสังคมที่เป็นแรงขับเคลื่อนพื้นฐานของการดำเนินชีวิต และต่อมาได้พัฒนาเครื่องมือในการแบ่งค่านิยม และรูปแบบการดำรงชีวิตของผู้บริโภคว่า VALS (Value and Lifestyle System) ในการใช้จัดกลุ่มชาวอเมริกัน (Hawkin, 2004)

การแบ่งกลุ่มตามค่านิยมและรูปแบบการดำเนินชีวิต VALS

Mowen & Monor (1998) ได้ให้ความเห็นว่า วิธีในการจัดแบ่งรูปแบบการดำเนินชีวิตแบบ VALS นั้นเป็นการนำเอาตัวแปรที่เป็นลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ ค่านิยมทางสังคมทัศนคติ และตัวแปรของรูปแบบการดำเนินชีวิต หรือ AIOs มาใช้ในการแบ่ง ซึ่งความต้องการมนุษย์เกิดจากอิทธิพลภายในของผู้บริโภคและอิทธิพลภายนอกที่ได้รับมาจากค่านิยมทางสังคม โดยการวัดรูปแบบการดำเนินชีวิต VALS สามารถแบ่งผู้บริโภคเป็น 4 แบบ โดยแบ่งเป็น 9 กลุ่มรูปแบบการดำเนินชีวิต ซึ่งแต่ละกลุ่มประกอบด้วยลักษณะดังนี้

1. ประเภทที่มีแรงผลักดันมาจากความจำเป็น (Need-Drive) คือกลุ่มผู้ที่มีรายได้ต่ำมีการใช้จ่ายอย่างจำกัด ซื่อสัตย์เพื่อตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐาน ต้องการความอยู่รอดและความปลอดภัย ประกอบด้วย กลุ่มรอดชีวิต (Survivor) ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ ยากจน สุขภาพไม่ดี รายได้และการศึกษาต่ำ และกลุ่มหาเลี้ยงชีพ (Sustainer) เป็นผู้ยากจน มีอายุน้อยกว่ากลุ่มที่รอดชีวิต แต่มีความเชื่อมั่นและความคาดหวังในอนาคตที่ดี

2. ประเภทรับอิทธิพลจากภายนอก (Outer - Directed) คือกลุ่มที่ให้ความสำคัญกับความคิดเห็นที่คนอื่นคิดเห็นต่อตนเอง และมีความเป็นวัตถุนิยม ประกอบด้วยกลุ่มที่แสดงความเป็นเจ้าของ (Belonger) คือกลุ่มชนชั้นกลางในสังคมอเมริกา กลุ่มนิยมการเลียนแบบ (Emulator) คือกลุ่มที่ต้องการประสบความสำเร็จ นิยมใช้จ่ายมากกว่าการออมเงิน และกลุ่มประสบความสำเร็จ (Achievers) คือกลุ่มคนที่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน มีความร่ำรวย แต่ยังคงมีความเป็นอนุรักษ์นิยม

3. ประเภทรับอิทธิพลจากภายใน (Inner-Direct) คือกลุ่มคนที่ให้ความสำคัญกับความคิดเห็นภายในใจ มีความเป็นอิสระ และรักษาผลประโยชน์ส่วนตัว (Assertive) โดยประกอบไปด้วย กลุ่มฉันเป็นฉันเอง (I-Am-Me) คือกลุ่มคนที่อายุน้อย มีสถานภาพโสด มีการเปลี่ยนแปลงแปลงทางอารมณ์ ความคิด ความรู้สึกบ่อยครั้ง และต้องการความคิดและสินค้าใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา กลุ่มผู้มีประสบการณ์ (Experient) คือกลุ่มคนที่มีอายุตั้งแต่ 25 ถึง 29 ปี มีระดับรายได้ปานกลาง มีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมสูง รักอิสระ นิยมการเปลี่ยนแปลง เชื่อถือในความคิดของตนเอง และแสวงหาประสบการณ์ใหม่ๆ กลุ่มให้ความสนใจสังคมโดยรวม (Social Conscious) คือ กลุ่มคนที่มี

ความสำเร็จในชีวิต มีความเป็นผู้ใหญ่ โอบอ้อมอารี มีชีวิตเรียบง่าย คำนึงถึงความเป็นไปในสังคม และรับผิดชอบต่อสังคม

4. กลุ่มผสมผสาน (Integrated Person) คือกลุ่มคนที่มีลักษณะร่วมระหว่างกลุ่มที่มีอิทธิพลจากภายใน (Inner-Direct) และอิทธิพลจากภายนอก (Outer-Directed) แม้ว่าจะมีรายได้สูง แต่ก็ยากต่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากมีจำนวนน้อยมาก

อย่างไรก็ตาม พบว่า VALS นำไปปฏิบัติได้ยากเนื่องจาก 2 ใน 3 ของชาวอเมริกันจะจัดอยู่ในสองกลุ่ม คือกลุ่มที่ต้องการแสดงความเป็นเจ้าของ (Belonger) และกลุ่มประสบความสำเร็จ (Achiever) ดังนั้นอีก 7 กลุ่มที่เหลือ จึงมีขนาดเล็กมาก และเนื่องจากความบกพร่องหลายอย่างของเครื่องมือ VALS ดังนั้นจึงได้ถูกนำมาพัฒนา เพื่อให้สามารถนำมาใช้ในการวัดกิจกรรมและรูปแบบการดำเนินชีวิตได้ง่ายยิ่งขึ้น และเรียกรวีนีว่า VALS2 (Shiffman & Kanuk, 2007) ดังรายละเอียดดังนี้

การแบ่งกลุ่มตามค่านิยมและรูปแบบการดำเนินชีวิต (VALS)

การแบ่งกลุ่มด้วย VALS มี 2 แบบ แบบที่หนึ่งคือ การให้ความสำคัญกับตนเอง (Self-Orientatation) โดยเป็นรูปแบบของทัศนคติและกิจกรรมที่จะช่วยสนับสนุน และปรับปรุงภาพลักษณ์ของตนเอง (Mooij, 1994) แบ่งได้ 3 กลุ่ม ดังนี้

1. ให้ความสำคัญกับหลักการ (Principle-Oriented) ผู้บริโภคจะเลือกทำสิ่งต่างๆตามที่คิดไว้ว่ามันจะเป็นอย่างนั้น โดยใช้ความคิดเป็นพื้นฐานมากกว่าการใช้ความรู้สึกนึกคิดหรือความต้องการจริงๆ

2. ให้ความสำคัญกับสถานภาพและบุคคลอื่น (Status-Oriented) ผู้บริโภคจะใช้ความคิดเห็นและสิ่งที่บุคคลอื่นแสดงออกมาให้ตนได้รับรู้เป็นแนวทางที่ตนเองเลือกทำ โดยคำนึงถึงบุคคลอื่นว่าจะเห็นพ้องกับตนเองหรือไม่ และสังคมจะมองตนเองอย่างไร

3. ให้ความสำคัญกับการปฏิบัติ (Action-Oriented) ผู้บริโภคจะเลือกความต้องการทางกายภาพ สังคม และความเสี่ยง

แบบที่สอง คือ ทรัพยากร (Resource) ซึ่งหมายถึงทางกายภาพ การศึกษา จิตวิทยา รายได้ ความมั่นใจในตนเอง สุขภาพ รวมถึงทรัพยากรที่เป็นสิ่งของ โดยสิ่งเหล่านี้จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จากช่วงวัยรุ่นสู่วัยกลางคน และจะลดลงเมื่ออายุเพิ่มขึ้น จากมุมมองดังกล่าว สามารถแบ่งผู้บริโภคออกเป็นกลุ่มดังนี้

กลุ่มชอบเข้าสังคม (Actualizer) เป็นกลุ่มที่ประสบความสำเร็จในชีวิต ได้รับการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มีความสามารถ มีฐานะดี มีรายได้สูงที่สุด ใช้ชีวิตอย่างร่ำรวยเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่นๆ มีความสนใจกับประเด็นที่หลากหลายเกี่ยวกับสังคม ให้ความสำคัญกับภาพลักษณ์ โดยมี

ความเห็นว่าการมีภาพลักษณ์ที่ดีจะแสดงถึงลักษณะเฉพาะตัว ความมีรสนิยม และความมีอิสระยอมรับสินค้าและเทคโนโลยีใหม่ได้ง่าย เปิดรับสื่อได้หลายประเภท

กลุ่มยึดถือหลักการ (Believers) เป็นกลุ่มที่อนุรักษ์นิยม ที่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผน ครอบครัว ชุมชน ศาสนา และประเทศชาติ ซึ่งสะท้อนออกมาเป็นการใช้สินค้าและบริการชอบอยู่บ้าน ครอบครัว หรือองค์กรทางศาสนา มีความภักดีต่อสินค้าภายในประเทศ ต้องการชีวิตที่มั่นคง สามารถคาดการณ์สิ่งที่เกิดขึ้นได้ มีความสะดวกสบาย และมีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา

กลุ่มทะเยอทะยาน (Achievers) เป็นกลุ่มคนที่ทุ่มเททำงานจนประสบความสำเร็จในสังคม ประกอบไปด้วย ครอบครัว การงาน ศาสนา และสินค้าที่ใช้จะมีราคาแพงเพื่อต้องการสะท้อนให้เห็นถึงความสำเร็จของบุคคลในระดับเดียวกัน ได้รับรู้เนื่องจากให้ความสำคัญกับภาพลักษณ์และความคิดเห็นของบุคคลอื่น

กลุ่มพยายาม (Striver) เป็นกลุ่มที่ใช้ชีวิตโดยขึ้นอยู่กับความคิดเห็นของคนอื่น ซึ่งมีอิทธิพลต่อรสนิยมความชอบของคุณ ไม่มั่นใจในตนเอง เลียนแบบคนที่มีความฐานะดีกว่า มีค่านิยมเหมือนกลุ่ม แต่ขาดความรู้ความสามารถและสถานะทางการเงิน

กลุ่มมีประสบการณ์ (Experiencers) เป็นกลุ่มคนที่อายุน้อย ชอบกระตือรือร้น ชอบสิ่งแปลกใหม่ เลี้ยงภัย และแสวงหาความตื่นเต้น ชอบเข้าสังคม สนใจแฟชั่น ใช้จ่ายกับเสื้อผ้า ดูภาพยนตร์ ดูหนัง ฟังเพลง รับประทานอาหารนอกบ้าน

กลุ่มปฏิบัติการ (Makers) เป็นกลุ่มคนที่มีความจำกัดด้านทรัพยากร มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ทำงานในระดับปฏิบัติการ มักลงมือทำด้วยตนเอง ให้ความสำคัญกับเรื่องชีวิตประจำวัน เช่น ครอบครัวและงาน มีความเคลือบแคลงในความสมัยใหม่ การซื้อสินค้าจะคำนึงถึงการใช้ประโยชน์มากกว่าความภูมิใจที่ได้เป็นเจ้าของ

กลุ่มดิ้นรน (Strugglers) เป็นกลุ่มที่มีข้อจำกัดหลายด้าน เช่น รายได้ การศึกษา ขาดทักษะความสามารถ ให้ความสำคัญกับความปลอดภัย ตัดสินใจซื้อด้วยความระมัดระวัง และมีความภักดีต่อตราสินค้าสูง

อย่างไรก็ตาม การแบ่งกลุ่มประชากรเป็น 8 กลุ่มตามลักษณะดังกล่าว ไม่สามารถแบ่งได้อย่างสมบูรณ์ เนื่องจากเครื่องมือที่เป็นลิขสิทธิ์ไม่สามารถเผยแพร่ออกสู่สาธารณชนได้ จึงยากต่อการทดสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อถือของเครื่องมือ (Mowen & Monor, 2001)

3. การวัดลักษณะรูปแบบการดำเนินชีวิต โดยวิธี LOV

เนื่องจาก VALS มีข้อจำกัดทำให้ Kahle & Timmer (1983) ได้พัฒนาเครื่องมือวัดรูปแบบการดำเนินชีวิตเรียกว่า LOV (List of Value) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค่านิยมของแต่ละบุคคล (Self-administered Value) โดยประกอบด้วย ส่วนที่หนึ่งคือค่านิยมที่เกี่ยวข้องกับจุดมุ่งหมาย

ของผู้บริโภค (Terminal value) หรือความต้องการที่จะประสบความสำเร็จสูงสุดของผู้บริโภค ส่วนที่สอง คือ ค่านิยมเกี่ยวกับกระบวนการบรรลุเป้าหมายของผู้บริโภค (Instrumental Value) (Hoyer & MacInnis, 2001)

การวัดโดยวิธีLOSทำได้โดยการสำรวจความคิดเห็นของผู้บริโภคที่มีต่อค่านิยมด้วยแบบสอบถาม โดยผู้บริโภคจะเรียงลำดับค่านิยมทั้ง 9 ข้อ (List of Value) ซึ่งค่านิยมดังกล่าวสามารถจัดกลุ่มเป็น 3 แบบ ดังนี้ (Mowen & Monor, 1998)

แบบที่ 1 ค่านิยมเฉพาะบุคคล (Individual Value) ประกอบด้วย 4 ค่านิยม ได้แก่ ค่านิยมในการเคารพตนเอง (Self-Respect) ค่านิยมต้องการประสบความสำเร็จ (Sense of Accomplishment) การบรรลุตามปรารถนาของตนเอง (Self-Fulfillment) และความตื่นเต้น (Excitement)

แบบที่ 2 ค่านิยมภายนอก (Value Focus on External World) ประกอบไปด้วย 3 ค่านิยม ได้แก่ ความมั่นคงปลอดภัย (Security) ความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม (Sense of belonging) และการเป็นที่เคารพนับถือ (Being well respected)

แบบที่ 3 ค่านิยมระหว่างบุคคล (Interpersonal Orientation) ประกอบไปด้วย 2 ค่านิยม ได้แก่ ความสัมพันธ์อย่างอบอุ่นกับผู้อื่น (Warm Relationship with Orientation) และการใช้ชีวิตอย่างสนุกสนานและเพลิดเพลิน (Fun and Enjoyment in Life)

จากข้อมูลดังที่ได้กล่าวมา จะเห็นได้ว่าเครื่องการวัดรูปแบบการดำเนินชีวิตต่างก็มีทั้งข้อจำกัด ซึ่งควรเลือกใช้ให้เหมาะสมกับข้อมูลและหัวข้อที่ศึกษา โดยงานวิจัยชิ้นนี้จะวัดรูปแบบการดำเนินชีวิตแบบ AIOs โดยเริ่มต้นจากกลุ่มตัวแปรรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เป็นของ Joseph T. Plummer มากำหนดเป็นกรอบศึกษาโดยประกอบด้วยตัวแปรกิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็น แล้วจึงสรุปของมาเป็นลักษณะของรูปแบบการดำเนินชีวิตของกลุ่มคนที่อาศัยอยู่คนเดียว

2.2 ทฤษฎีจิตวิเคราะห์

Sigmund Freud (1856-1939) บิดาแห่งทฤษฎีจิตวิเคราะห์ นักจิตวิทยาชาวออสเตรีย ผู้ที่สร้างทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic Theory) ได้กล่าวว่า มนุษย์มิได้เป็นสัตว์ที่มีเหตุผล ดังเช่นที่พวกเขาเชื่อหรืออยากเป็น หากแต่ความคิดของมนุษย์ถูกกำหนดโดยพลังแห่งจิตไร้สำนึกที่ซ่อนเร้น และหลุดรอดจากความเข้าใจของมนุษย์ตลอดมาทุกยุคทุกสมัย ฟรอยด์พบว่า การกระทำ, ความคิด, ความเชื่อ, หรือเรื่องเกี่ยวกับตัวตนนั้นถูกกำหนดแสดงออกโดยจิตไร้สำนึก (Unconscious), แรงขับ (Drive) และความปรารถนา (Desire) มนุษย์จัดประสบการณ์และความทรงจำอันเจ็บปวด

โดยการเก็บกดไว้ในจิตไร้สำนึก ซึ่งจะส่งผลต่อการดำเนินชีวิตของเขา และก่อให้เกิดกลไกที่ทำหน้าที่เป็นเกราะป้องกันตัวเองที่เรียกว่า Ego Defense Mechanism โดยแบ่งประเภทกลไกการป้องกันตัวดังนี้

1. การไม่ตัดสินใจเลือกข้างใดข้างหนึ่ง (Ambivalence) เป็นสถานะที่ Ego ไม่ตัดสินใจเลือกข้างใดข้างหนึ่งให้เด็ดขาดลงไป แต่อยู่ในสถานะสองจิตสองใจ เอียงไปทางใดทางหนึ่ง มีลักษณะดังนี้
  2. ปฏิกริยาการหลบหนี (Avoidance) เป็นปฏิกริยาการหลบหนีจากวัตถุ ผู้คน หรือเหตุการณ์ที่ทำให้ต้องเจ็บปวด เนื่องจากต้องข่มความรู้สึกที่พลังทางเพศและความก้าวร้าวอันแฝงอยู่ในจิตไร้สำนึกถูกกระตุ้นให้สำแดงความปรารถนาออกมา
  3. การหยุดนิ่งไม่เปลี่ยนแปลง (Fixation) เป็นสถานะที่หยุดอยู่กับที่ไม่ยอมเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงไปเพราะประสบการณ์อันเจ็บปวด (Trauma) เช่น เด็กที่เคยสูญเสียพ่อและแม่จะไม่สามารถสร้างความรักกับใครได้อีก เพราะเด็กจะเกาะยึดอยู่กับความรู้สึกสูญเสียที่เกิดขึ้น
  4. การเลียนแบบ (Identification) คือ การปรับตัวโดยการเลียนแบบพฤติกรรมทัศนคติ ค่านิยม ของบุคคล หรือสิ่งของที่ตนชื่นชอบ โดยการพยายามปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและความรู้สึกทางจิตใจ เช่น การแสดงพฤติกรรมให้เหมือนกับบุคคลต้นแบบ ซึ่งอาจเป็นดารา นักแสดง หรือตัวละครต่างๆ โดยการแต่งตัว แสดงลักษณะท่าทางเหมือนผู้ที่เลียนแบบ ทั้งยังมีความรู้สึกร่วมกับผู้ที่เลียนแบบด้วย
  5. การกล่าวโทษผู้อื่นหรือการ โยนความผิดให้แก่ผู้อื่น (Project) คือ การลดความวิตกกังวล โดยการย้ายหรือโยนความผิด ความไม่พึงงามของตนเอง หรือความรับผิดชอบจากผลของการกระทำของตนเอง หรือผลจากความคิดที่ไม่เหมาะสมของตนไปให้บุคคลอื่น เช่น ถ้าตนเองรู้สึกไม่ชอบใครที่ตนควรจะชอบ ก็อาจจะบอกว่าคนนั้นไม่ชอบตน เป็นการไม่ยอมรับความผิดของตน
  6. การแสดงปฏิกริยาตรงข้ามกับความปรารถนาที่แท้จริง (Reaction Formation) คือ แสดงออกในสิ่งที่ตรงข้ามกับที่ตนรู้สึก เพราะคิดว่าสังคมอาจยอมรับไม่ได้ โดยการทุ่มเทในการแสดงพฤติกรรมตรงข้ามกับความรู้สึกของตนเอง ที่ตนเองคิดว่าเป็นสิ่งที่สังคมอาจจะไม่ยอมรับ เช่น แม่ที่ไม่รักลูกคนใดคนหนึ่งอาจจะมีพฤติกรรมตรงข้าม โดยการแสดงความรักมากมายอย่างผิดปกติ
  7. การเก็บกด (Repression) เป็นการเก็บความรู้สึกผิด ความคับข้องใจเอาไว้ในจิตใต้สำนึกจนกระทั่งลืม ซึ่งการเก็บกดนี้หากต้องเก็บความรู้สึกเอาไว้มากอาจทำให้เป็นโรคประสาทได้
  8. การขจัดความรู้สึก (Suppression) มีลักษณะคล้ายกับ การเก็บกด (Repression) แต่เป็นกระบวนการขจัดความรู้สึกดังกล่าวออกไปจากความคิด และเป็นกระบวนการที่เกิดอย่างที่มีผู้กระทำมีความรู้ตัวและตั้งใจ ในขณะที่ การเก็บกด (Repression) นั้นไม่รู้ตัว

9. การหาเหตุผลเข้าข้างตนเอง (Rationalization) คือการหาเหตุผล หาคำอธิบาย มาอ้างอิง มาประกอบการกระทำของตนเองเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของคนอื่น เป็นการปรับตัวโดยการหาเหตุผลเข้าข้างตนเอง โดยให้คำอธิบายที่เป็นที่ยอมรับสำหรับคนอื่น การใช้วิธีการป้องกันตนเองแบบนี้คล้ายๆกับการแก้ตัว ซึ่งบุคคลจะพยายามหาเหตุผลเพื่อสนับสนุนตนเอง

9.1 แบบองุ่นเปรี้ยว (Sour Grape) เช่น นักเรียนอยากเรียนแพทยศาสตร์ แต่ไม่สามารถสอบเข้าเรียนแพทยศาสตร์ได้ในทางตรงข้ามสามารถสอบเข้าเรียนวิศวกรรมศาสตร์ได้ แต่อาจจะบอกว่าการเข้าแพทย์ไม่น่าดีก็เพราะอาชีพแพทย์เป็นอาชีพที่เสียสละ เสี่ยงภัย หนักเหนื่อย และไม่มีเวลาของตนเอง ซึ่งเป็นวิศวกรดีกว่าเพราะเป็นอาชีพอิสระ มีรายได้มาก

9.2 มะนาวหวาน (Sweet Lemon) เช่น นักเรียนไม่ยอมเรียนกฎหมาย แต่พ่อและแม่อยากให้เข้าเรียน เลยลองสอบเข้าคณะนิติศาสตร์ แล้วสามารถสอบเข้าคณะนิติศาสตร์ได้ พ่อและแม่ดีใจ จึงสนับสนุนการเรียนวิชากฎหมาย ดังนั้นจึงคิดว่าการเรียนกฎหมายนั้นเป็นสิ่งที่ดี มีความรู้ มีเกียรติ มีประโยชน์ต่อสังคม และมีรายได้สูง จากนั้นคิดว่าวันหนึ่งอาจจะสามารถเป็นรัฐมนตรีได้

10. การชดเชยหรือการทดแทน (Substitution/Compensation) เป็นการหาทางออกในอันที่จะแสดงความต้องการของตนเอง เช่น การต้องการระบายความก้าวร้าวจึงหันไปเล่นกีฬา ทดแทน หรือการวิพากษ์วิจารณ์ศิลปิน เป็นการชดเชยในสิ่งที่สังคมยอมรับได้

11. การถดถอย (Regression) คือการหนีกลับไปอยู่กับสภาพอดีตที่ตนเคยมีความสุข เป็นการแสดงพฤติกรรมถดถอยไปเป็นการหนีกลับไปอยู่ในสภาพอดีตที่เคยทำให้ตนมีความสุข เช่น ผู้ใหญ่เมื่อเผชิญหน้ากับความเจ็บปวดก็แสดงอาการกลับไปเป็นเด็กอีกครั้ง หรือเด็ก 2-3 ขวบ ที่ช่วยตนเองได้ มีน้องเกิดขึ้นใหม่ และ เห็นแม่ให้ความเอาใจใส่น้อง จึงมีความรู้สึกที่แม่ไม่รักและไม่สนใจตนเท่ากับที่เคยได้รับ ดังนั้นจึงมีพฤติกรรมถดถอยไปอยู่ในวัยทารก ที่ช่วยตนเองไม่ได้ และให้แม่ทำให้ทุกอย่าง

12. การสร้างวิมานในอากาศ หรือการฝันกลางวัน (Fantasy, Day Dreaming) คือ การคิดฝัน หรือสร้างวิมานขึ้นเอง สร้างจินตนาการหรือมโนภาพเกี่ยวกับสิ่งที่ตนมีความต้องการแต่เป็นไปได้ ไม่สามารถเป็นจริงได้ ฉะนั้นจึงคิดฝันหรือสร้างวิมานในอากาศขึ้นเพื่อสนองความต้องการชั่วขณะหนึ่ง เช่น คนไม่สวยก็นึกฝันว่าตนเองสวย รู้สึกเก่งเหมือนนางเอก และมีพระเอกและผู้ชายมารัก และให้เลิกมากมาย เป็นต้น

13. การแยกตัว (Isolation) คือ การแยกตัวให้พ้นจากสถานการณ์ที่นำความคับข้องใจ มาสู่ตน โดยการแยกตนเองออกไปอยู่ตามลำพัง เป็นอารมณ์ที่อยากอยู่เงียบๆคนเดียว ไม่อยากยุ่งเกี่ยวกับใครและไม่อยากทำให้ใครมายุ่งด้วย

14. การแทนที่ (Displacement) คือ การระบายอารมณ์โกรธ หรือคับข้องใจต่อคนหรือสิ่งของที่ไม่ได้เป็นต้นเหตุของความคับข้องใจ เช่น พนักงานถูกเจ้านายดูค่าหรือทำให้คับข้องใจ เมื่อกลับมาบ้านอาจจะมีพฤติกรรมก้าวร้าวต่อภรรยาและลูก หรือนักศึกษาที่โกรธครูแต่ไม่สามารถทำสิ่งใดได้ จึงทำไปสู่อุปกรณ์หรือเก้าอี้ เพื่อเป็นการระบายอารมณ์ เป็นต้น

15. การไม่ยอมรับความจริง (Denial of Reality) เป็นวิธีการที่บุคคลไม่ยอมรับรู้ ไม่ยอมเข้าใจ ไม่ยอมเผชิญหน้ากับสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นกับตนเอง เพราะเจ็บปวดกับความจริงที่เกิดขึ้นหรือเป็นอยู่ รับไม่ได้กับความจริงที่ทำให้ตนต้องสูญเสียหรือไม่ได้ในสิ่งที่ตนปรารถนา การปฏิเสธความเป็นจริงมากๆ ก็ทำให้เป็นโรคประสาทได้

16. การแสดงความก้าวร้าว (Aggression) เป็นการกระทำของบุคคลเมื่อถูกขัดขวางความคิด ความต้องการของตน ความต้องการเอาชนะ จึงแสดงอำนาจโดยการต่อสู้ ทางกาย วาจาด้วยความก้าวร้าวเพื่อทำลายผู้อื่นหรือทำร้ายผู้อื่นให้เจ็บปวด และยอมแพ้บุคคลนั้นในที่สุด กลไกในการป้องกันตัว (Defense Mechanism) จึงเป็นวิธีการปรับตัวในระดับจิตไร้สำนึก กลไกในการป้องกันตัวมักจะเป็นสิ่งที่คนทั่วไปนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของบุคคลปกติทุกวัย ตั้งแต่อนุบาลจนถึงวัยรุ่น เป็นวิธีการที่บุคคลใช้ในการปรับตัว เมื่อประสบปัญหาความคับข้องใจ การใช้กลไกป้องกันตัวจะช่วยยืดเวลาในการแก้ปัญหา เพราะจะช่วยให้ผ่อนคลายความเครียด ความไม่สบายใจ ทำให้ค้นหาเหตุผลหรือแก้ไขปัญหานั้นได้ในที่สุด โดยพฤติกรรมการอยู่คนเดียวหรือการอยู่เพียงลำพังจึงเป็นส่วนหนึ่งของกลไกการป้องกันตัว

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องรูปแบบการดำเนินชีวิตในช่วงวันธรรมดาของผู้ที่อาศัยอยู่คนเดียว ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ได้แก่

3.1 งานวิจัยในประเทศ

สุพัตรา กิ่งพุ่ม (2550) ศึกษาเรื่อง รูปแบบการดำเนินชีวิต และพฤติกรรมในการเปิดรับสื่อนิตยสารของกลุ่มหญิงโสด อายุ 30-49 ปี ในอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น วัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตของกลุ่มหญิงโสด โสด อายุ 30-49 ปี ในอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น พฤติกรรมการเปิดรับสื่อนิตยสาร โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ตัวอย่าง ผลจากการศึกษาพบว่า สามารถจัดกลุ่มรูปแบบการดำเนินชีวิตได้ 5 กลุ่ม คือ 1. กลุ่มหัวโบราณ-อนุรักษ์นิยม-รักธรรมชาติ 2. กลุ่มปล่อยชีวิตไร้จุดหมาย-ไม่สนใจธรรมชาติ 3. กลุ่มทันสมัย-ชอบแสงสีใน

โลกกว้าง 4. กลุ่มแม่ศรีเรือน 5. กลุ่มชีวิตน่าค้นหาโดยมีพฤติกรรมอ่านหนังสือนิตยสารทุกสัปดาห์ ส่วนใหญ่เลือกอ่านที่บ้าน นิตยสารและคอลัมน์ที่ให้ความสนในมากที่สุด คือ นิตยสารแพรว และ คอลัมน์เกี่ยวกับสุขภาพ โดยที่พฤติกรรมการเปิดรับสื่อสัมพันธ์กับรูปแบบการดำเนินชีวิตของสาว โสด ทั้ง 5 กลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญ

จิรวุฒิ หลอมประโคน (2555) ศึกษาเรื่อง รูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้หญิงวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิต ของผู้หญิงวัยทำงาน จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการดำเนินชีวิต สามารถจัดกลุ่มได้ทั้งสิ้น 8 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1. กลุ่มสาววัยทำงานใส่ใจเรื่องความบันเทิงและกิจกรรม นอกบ้าน กลุ่มที่ 2 กลุ่มสาววัยทำงานนักพัฒนาใส่ใจเรื่องธรรมชาติและการทำงาน กลุ่มที่ 3 กลุ่ม สาววัยทำงานนักประชาธิปไตย ยึดหลักทางสายกลาง กลุ่มที่ 4 กลุ่มสาววัยทำงานใส่ใจในการเลือก ชุดชั้นใน กลุ่มที่ 5 กลุ่มสาววัยทำงานใส่ใจสุขภาพ กลุ่มที่ 6กลุ่มสาววัยทำงานรักครอบครัว กลุ่มที่ 7 กลุ่มสาววัยทำงานรับประทานอาหารจานด่วน กลุ่มที่ 8 กลุ่มสาววัยทำงานชอบเรื่องการทำนายทาย ทัก โดยจากผลการวิจัยมีข้อเสนอแนะเชิงกลยุทธ์เพื่อนำไปประยุกต์ในการกำหนดกลยุทธ์ทางธุรกิจ ได้

อนุชิต ศิริกิจ (2551) ศึกษาเรื่อง รูปแบบการดำเนินชีวิตและทัศนคติที่มีต่อการเลือก บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยวและทาวน์เฮาส์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเลือกบ้านจัดสรร ประเภทบ้านเดี่ยว และบ้านทาวน์เฮาส์ซึ่งแตกต่างกันไปตามรูปแบบการดำเนินชีวิต ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดระยอง รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ซื้อบ้านในเขตอำเภอ เมืองระยอง จังหวัดระยอง จำนวน 284 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม ผลจาก การศึกษาพบว่า ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการดำเนินชีวิตส่วนใหญ่เป็นรูปแบบการดำเนินชีวิต ของกลุ่มผู้มีชีวิตสมบูรณ์ (Fulfilled) เป็นกลุ่มที่มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 32.4 ส่วนใหญ่มีการศึกษา ระดับสูง มีความเชี่ยวชาญในอาชีพการงาน ซึ่งทำงานเป็นพนักงาน หรือ ลูกจ้างบริษัทเอกชน มี รายได้อยู่ในระดับ 10,001-20,000 บาท 2) ทัศนคติทั้งสามด้านของผู้ซื้อมีความสัมพันธ์กับ องค์ประกอบในการเลือกบ้าน ได้แก่ ราคา รูปแบบบ้าน ขนาด ชื่อเสียงของโครงการ วัสดุ พนักงาน ขาย และสำนักงานขาย 3) การวิจัยในกลุ่มตัวอย่างนี้พบว่า รูปแบบการดำเนินชีวิตกลุ่มผู้ประสบ ความสำเร็จในชีวิต มีความแตกต่างในการเลือกองค์ประกอบในการซื้อบ้าน 2 ด้านคือ ด้านราคา และด้านสำนักงานขาย โดยมีข้อเสนอแนะในการบริหาร สำหรับผู้ประกอบการบ้านจัดสรร เพื่อใช้ ในการวางแผนทางด้านการตลาด เพื่อให้ตรงกับรูปแบบการดำเนินชีวิตของกลุ่มผู้บริโภคและตรง ตามต้องการของกลุ่มเป้าหมายและข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาปัจจัย

ด้านอื่นๆ เช่น ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีต่อการเลือกซื้อที่อยู่อาศัย ปัจจัยทางด้านอัตราดอกเบี้ย และระยะเวลาในการผ่อนชำระ เป็นต้น

ชัย ฉายวิวัฒน์ (2555) (การประชุมวิชาการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขต กำแพงแสน ครั้งที่ 7) ศึกษาเรื่องรูปแบบการดำเนินชีวิตกับการเปิดรับแอปพลิเคชันในเครือข่าย โทรศัพท์เคลื่อนที่ 3 จี ของเจนเนอเรชั่นวายที่ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ ในเขตกรุงเทพมหานครมี วัตถุประสงค์เพื่อเป็นแนวทางในการแบ่งส่วนตลาดตามหลักจิตวิทยาและเป็นแนวทางในการพัฒนา แอปพลิเคชันให้ตรงความต้องการของกลุ่มเจนเนอเรชั่นวาย โดยผลการวิจัยพบว่าสามารถแบ่ง รูปแบบการดำเนินชีวิตได้ 3 กลุ่ม โดยกลุ่มที่ 1 โสดสโมสรร มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด ร้อยละ 35.25 กลุ่มที่ 2 คนดี เสรีนิยม โดยมีจำนวน ร้อยละ 31.75 กลุ่มที่ 3 สวนกระแส มีจำนวน ร้อยละ 33.00 โดยที่กลุ่มตัวอย่างมีระดับค่าเฉลี่ยของการเปิดรับแอปพลิเคชัน อยู่ในกลุ่มคนส่วนใหญ่กลุ่ม แรก กลุ่มแอปพลิเคชันที่ได้รับความสนใจมากที่สุด คือด้านการติดต่อสื่อสาร สังคมออนไลน์ ร้อย ละ 74.80 ในขณะที่ การรับรู้ตนเองของกลุ่มตัวอย่างพบว่า คุณลักษณะการรับรู้ตนเองที่มีคะแนน เฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ สบายๆ (5.26) สดใสร่าเริง (5.02) ละเอียดอ่อน (4.71) โดยการทดสอบ สมมติฐานพบว่า รูปแบบการดำเนินชีวิตที่มีความสัมพันธ์กับ ระดับการเปิดรับแอปพลิเคชันใน เครือข่ายโทรศัพท์ เคลื่อนที่ 3 จี ในระดับน้อย และมีความสัมพันธ์กับ ความสนใจในกลุ่ม แอปพลิเคชัน ด้านการติดต่อสื่อสารสังคมออนไลน์ และด้านอรรถประโยชน์ ในระดับน้อย อีกทั้ง พบว่า คุณลักษณะการรับรู้ตนเอง 3 คู่ ได้แก่ หยาบกระด้าง – ละเอียดอ่อน, อึดอัด – สบายๆ และ ทันทสมัย – ล้าสมัย มีความแตกต่างค่าเฉลี่ย ระหว่างระดับการเปิดรับแอปพลิเคชันในเครือข่าย โทรศัพท์เคลื่อนที่ 3 จี อย่างมีนัยสำคัญ

บทความจากหนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจเรื่องเจนเอ็มชีวิตขาดเครือข่ายไม่ได้ (<http://www.thanonline.com>) กล่าวถึงสัมมนาการตลาดเชิงอภิปราย วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล ภายใต้อำเภอเรื่อง Gen - M Marketing เคล็ด (ไม่) ลับ จับจังหวะวัยรุ่น โดยเป็น การศึกษากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุอยู่ระหว่าง 18-24 คนที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล แบ่งเป็นเพศหญิงร้อยละ 53 และ เพศชายร้อยละ 47 การสนทนากลุ่ม 8 กลุ่ม กลุ่มละ 8-10 คน การ สัมภาษณ์เชิงลึก 30 คน และสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ 7 ราย พบว่าเป็นกลุ่มคนที่มีความละเอียดอ่อน เรื่องอัตลักษณ์ มีความเชื่อมั่นในตนเอง รักครอบครัว และเคารพบุพการีและผู้อาวุโส มีพฤติกรรม การใช้จ่ายโดยส่วนใหญ่กับการกิน สื่อที่มีอิทธิพลคือทีวี และรองลงมาคืออินเทอร์เน็ต โดยสามารถ แบ่งกลุ่มได้ออกเป็น 4 กลุ่ม คือ 1) กลุ่ม Independent เป็นกลุ่มที่ต้องการสร้างความแตกต่าง รัก อิสระ และไม่ต้องการเป็นแบบใคร 2) กลุ่ม Conservative เป็นกลุ่มที่ใช้ชีวิตที่ความเรียบง่าย 3) กลุ่ม

Fashionista เป็นกลุ่มที่มีหัวใจเป็นแฟชั่น ชอบตามกระแสนิยมและความแปลกใหม่ 4) กลุ่ม Investor เป็นกลุ่มที่มีความมั่นใจ ต้องการภาพลักษณ์ที่ดี ชอบการลงทุนและต้องการมีชีวิตที่ร่ำรวย

3.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

Sarah (1989) ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์รูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้บริโภคชาวนิวซีแลนด์ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษาและเก็บข้อมูลจากตัวอย่างซึ่งเป็นตัวแทนของประชากร ในช่วง 20-65 ปี โดยใช้ทฤษฎีรูปแบบการดำเนินชีวิตแบบ AIOs ผลการศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้บริโภคชาวนิวซีแลนด์สามารถแบ่งกลุ่มผู้บริโภค (Segment) ได้ 7 ประเภท คือ 1) กลุ่ม Active Family Value People 2) กลุ่ม Conservative Quiet Lifers 3) กลุ่ม Educated Liberals 4) กลุ่ม Accepting Mid- Lifers 5.) กลุ่ม Success- Driven Extroverts 6) กลุ่ม Pragmatic Strugglers และ 7) กลุ่ม Social Strivers จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมดนั้น ทำให้ทราบถึงข้อมูลต่างๆ ที่สามารถเชื่อมโยงกับงานวิจัย ซึ่งมีความสำคัญในสถานการณ์ปัจจุบัน ทำให้สามารถสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันและสามารถประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจประเภทตลาดเฉพาะกลุ่ม (Niche Market) เนื่องจากกลุ่มนี้มีพฤติกรรมที่แตกต่างจากกลุ่มอื่น เมื่อแบ่งผู้บริโภคด้วยการใช้รูปแบบการดำเนินชีวิต พบว่าเมื่อรูปแบบการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมในแต่ด้านที่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงต้องทำการศึกษาเพื่อทำความเข้าใจพฤติกรรมการดำเนินชีวิต ความสนใจหรือให้ความสำคัญ และความคาดหวังของผู้บริโภคที่อาศัยอยู่คนเดียว โดยงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวสามารถนำมาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาเรื่อง การศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตในช่วงวันธรรมของคนที่อาศัยอยู่คนเดียวในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นงานวิจัยในลักษณะการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตในช่วงวันธรรมดาของผู้ที่อาศัยอยู่คนเดียว ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เป็นวิจัยในเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) แบบวัดครั้งเดียว (One-shot Descriptive Study) โดยมีแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยได้กำหนดระเบียบวิธีวิจัยไว้ดังต่อไปนี้

1. แหล่งข้อมูล ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และวิธีสุ่มตัวอย่าง
2. ตัวแปรและกรอบแนวคิด
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

แหล่งข้อมูล ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และวิธีสุ่มตัวอย่าง

แหล่งข้อมูล

คณะผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจาก 2 แหล่งข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้น นำไปใช้ในการสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างโดยกรอกข้อมูลด้วยตนเอง (Self-Administered Questionnaire)
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลข่าว บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากสิ่งพิมพ์ นิตยสาร วารสาร เอกสารทางวิชาการ และข้อมูลที่เผยแพร่ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือผู้ที่พักอาศัยอยู่คนเดียว และอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำนวนทั้งหมด 660,346 คน (ที่มา : <http://service.nso.go.th> , 2553)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย คือ ผู้ที่พักอาศัยอยู่คนเดียว และอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยกำหนดขนาดตัวอย่างจากการคำนวณ ซึ่งกำหนดให้มีค่าความเชื่อมั่นที่ 95 % ยอมรับให้มีความคลาดเคลื่อนที่ 5 % ของจำนวนทั้งหมด โดยการคำนวณขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

กำหนดให้

n	=	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
N	=	ขนาดของประชากร
e	=	ความคลาดเคลื่อนของการเลือกตัวอย่างกำหนดให้เท่ากับ 0.05

แทนค่า

$$n = 660,346 / (1 + (660,346 * 0.05)^2)$$

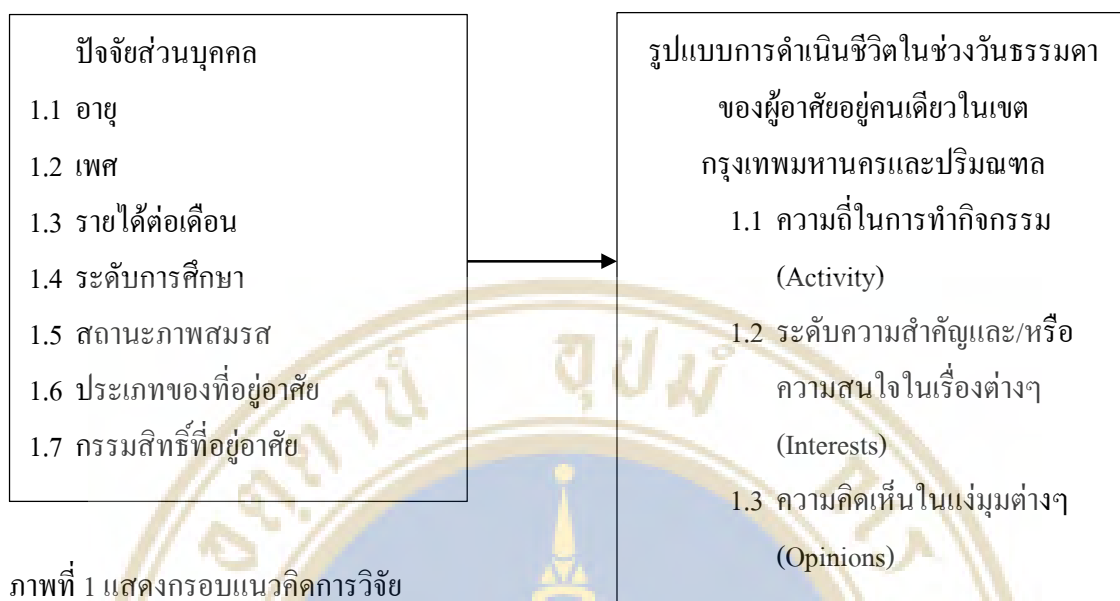
$$n = 399.75 \text{ หรือประมาณ } 400 \text{ ตัวอย่าง}$$

วิธีสุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็น (Non Probability Sampling) โดยเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive หรือ Judgmental Sampling) เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเป็นผู้ที่พักอาศัยอยู่คนเดียวตามที่ผู้วิจัยต้องการจากคนใกล้ตัวของผู้วิจัยจากนั้นเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบลูกโซ่ (Snowball Sampling) ที่สามารถเป็นตัวแทนของผู้ที่ศึกษาได้

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากตัวแปรอิสระและตัวแปรตามในการวิจัยนี้ สามารถสรุปแนวคิดในการวิจัยได้ ดังนี้

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรที่ศึกษา

งานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ดังต่อไปนี้

1. ตัวแปรอิสระในการวิจัยครั้งนี้
  - 1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล
    - 1.1.1 อายุ
    - 1.1.2 เพศ
    - 1.1.3 รายได้ต่อเดือน
    - 1.1.4 ระดับการศึกษา
    - 1.1.5 สถานะภาพสมรส
    - 1.1.6 ประเภทที่อยู่อาศัย
    - 1.1.7 ธรรมเนียมที่อยู่อาศัย
2. ตัวแปรตามในการวิจัยครั้งนี้
  - 2.1 ความถี่ในการทำกิจกรรม (Activity)
  - 2.2 ระดับความสำคัญและ/หรือความสนใจในเรื่องต่างๆ (Interests)
  - 2.3 ความคิดเห็นในแง่มุมต่างๆ (Opinions)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ได้รับการออกแบบให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ในการวิจัย กำหนดให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้กรอกแบบสอบถามด้วยตนเอง (Self-Administered Questionnaire) โดยแบ่งโครงสร้างคำถามเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถานภาพสมรส การใช้ชีวิตอยู่คนเดียวตามลำพังมานานกี่ปี ประเภทของที่อยู่อาศัย ปัจจุบัน และกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยปัจจุบัน รวม 9 ข้อ มีลักษณะแบบเลือกตอบเพียง 1 คำตอบ (Multiple choice)

ส่วนที่ 2 มุมมองต่อการใช้ชีวิตคนเดียว เป็นคำถามเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินชีวิต ประกอบด้วย การให้ความสำคัญ/หรือสนใจ (Interests) และความคิดเห็นในแง่ต่างๆ (Opinions) ข้อที่ 12 จำนวน 1 ข้อ เป็นคำถามปลายปิด (Close Ended Question) ซึ่งเป็นการวัดรูปแบบการดำเนินชีวิต

ส่วนที่ 3 รูปแบบการดำเนินชีวิต เป็นคำถามเกี่ยวกับกิจกรรมยามว่าง (Activity) ประกอบด้วยรวม 1 ข้อ เป็นคำถามปลายปิด (Close Ended Question) ซึ่งเป็นการวัดรูปแบบการดำเนินชีวิต

เกณฑ์การให้คะแนน

แบบสอบถามในส่วนของคำถามเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินชีวิต ประกอบด้วย ความถี่ในการทำกิจกรรมในช่วงวันธรรมดา (Activity) การให้ความสำคัญ/หรือให้ความสนใจ (Interests) ความคิดเห็นในแง่ต่างๆ (Opinions) ซึ่งผู้วิจัยได้จัดตามการนิยามของ Plummer (พิชิตา คล้ายคลึง, 2554, หน้า 47-50) โดยมีรายละเอียดดังนี้

สำหรับความสำคัญ/หรือความสนใจ (Interests) ประกอบด้วย ตนเอง ความสำเร็จ ครอบครัว สุขภาพ การลงทุน ความปลอดภัย การซื้อสินค้าและบริการ และสื่อออนไลน์ โดยวัดระดับความคิดเห็นเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของ ลิเคอร์ท (Likert Scale) คือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยการให้คะแนนแต่ละข้อคำถามดังนี้

- 5 เท่ากับ มากที่สุด
- 4 เท่ากับ มาก
- 3 เท่ากับ ปานกลาง
- 2 เท่ากับ น้อย

1 เท่ากับ น้อยที่สุด
เกณฑ์การประเมินค่าคะแนนที่ได้จากการวัดข้อมูลอันตรภาคชั้น ผู้วิจัยใช้คำนวณหาความกว้างของชั้น ได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

ตารางที่ 3.1 แสดงเกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนน

ค่าเฉลี่ยที่วัดได้	ระดับของค่าคะแนน
4.21 – 5.00	มากที่สุด
3.41 – 4.20	มาก
2.61 – 3.40	ปานกลาง
1.81 – 2.60	น้อย
1.00 – 1.80	น้อยที่สุด

สำหรับความคิดเห็น (Opinions) ประกอบด้วย ความคิดเห็นต่อตนเอง ความคิดเห็นต่อความสำเร็จ ความคิดเห็นต่อสังคม ความคิดเห็นต่อการลงทุน และความคิดเห็นต่อการซื้อสินค้าและบริการ โดยการให้คะแนนแต่ละข้อคำถามดังนี้

- 5 เท่ากับ มากที่สุด
- 4 เท่ากับ มาก
- 3 เท่ากับ ปานกลาง
- 2 เท่ากับ น้อย
- 1 เท่ากับ น้อยที่สุด

เกณฑ์การประเมินค่าคะแนนที่ได้จากการวัดข้อมูลอันตรภาคชั้น ผู้วิจัยใช้คำนวณหาความกว้างของชั้น ได้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างอันตรภาพชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5-1}{5} \\
 &= 0.80
 \end{aligned}$$

ตารางที่ 3.2 แสดงเกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนน

ค่าเฉลี่ยที่วัดได้	ระดับของค่าคะแนน
4.21 – 5.00	มากที่สุด
3.41 – 4.20	มาก
2.61 – 3.40	ปานกลาง
1.81 – 2.60	น้อย
1.00 – 1.80	น้อยที่สุด

สำหรับกิจกรรมในช่วงวันธรรมดา (Activity) ประกอบด้วย งานอดิเรก (Hobby) การพักผ่อน (Entertainment) กิจกรรมชุมชน (Community) การใช้เวลาว่าง (Vacation) เหตุการณ์ทางสังคม (Social Event) การเข้าชมรม (Club Membership) มาตรฐานมี 5 ระดับ ดังนี้

- 5 เท่ากับ เป็นประจำ
- 4 เท่ากับ บ่อยครั้ง
- 3 เท่ากับ บางครั้ง
- 2 เท่ากับ นานๆครั้ง
- 1 เท่ากับ ไม่เคย/น้อยที่สุด

เกณฑ์การประเมินค่าคะแนนที่ได้จากการวัดข้อมูลอันตรภาคชั้น ผู้วิจัยใช้คำนวณหาความกว้างของชั้น ได้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างอันตรภาพชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5-1}{5} \\
 &= 0.80
 \end{aligned}$$

ตารางที่ 3.3 แสดงเกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนน

ค่าเฉลี่ยที่วัดได้	ระดับของค่าคะแนน
4.21 – 5.00	เป็นประจำ
3.41 – 4.20	บ่อยครั้ง
2.61 – 3.40	บางครั้ง
1.81 – 2.60	นานๆครั้ง
1.00 – 1.80	ไม่เคย/น้อยที่สุด

นอกจากนี้แล้ว ผู้วิจัยได้รวบรวมคำถามเกี่ยวกับกิจกรรม (Activity) ความสนใจ (Interests) และความคิดเห็น (Opinions) จากงานวิจัยเรื่อง “การศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิต พฤติกรรม ผู้บริโภค และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อของกลุ่มหญิงรักหญิง (เลสเบียน) ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล” ของ พิชิตรา คล้ายคลึง (2554) ที่ได้หาความเชื่อมั่น ด้วยวิธีวัดความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha) ของครอนบาค (Cronbath) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.896 ซึ่งเป็นงานวิจัยที่มีความเชื่อมั่นอยู่ในเกณฑ์ที่ดี มาประกอบในการกำหนดคำถาม

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม เพื่อให้แบบสอบถามสามารถใช้เป็นเครื่องมือในงานวิจัยได้อย่างมีคุณภาพ ดังนี้

1. การทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยนำเสนอแบบสอบถามต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องว่าคำถามในแต่ละข้อของแบบสอบถามสามารถสื่อความหมายได้ตรงตามที่ต้องการเพื่อให้เนื้อหาในแบบสอบถามมีความเที่ยงตรง (Content Validity) มีคำถามเหมาะสมหรือไม่ และเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อให้เข้าใจง่าย ตรงตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย โดยนำมาหาค่า (Content Validity Index) CVI และพิจารณาข้อคำถามที่มีค่า CVI น้อยกว่า 0.8 ได้นำมาปรับปรุงแก้ไข จากนั้นผู้วิจัยได้มีการปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องชัดเจน ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา ก่อนนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจริง โดยเมื่อหา

ค่า CVI แล้ว ได้ค่า คือ 0.84 ซึ่งมากกว่า 0.8 ขึ้นไป ดังนั้นคำถามในแบบสอบถามมีความเที่ยงตรงและใช้เป็นแบบสอบถามได้

2. การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยการเลือกทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยอยู่คนเดียว ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล เป็นการทดสอบก่อน (Pro-Test) 30 ชุด เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยสถิติที่ใช้หาคุณภาพของแบบสอบถามใช้ค่าความเชื่อมั่น Alpha coefficient ของครอนบาค (Cronbach) มีสูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum v^2 i}{vt^2} \right)$$

α = ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
 n = จำนวนข้อในแบบสอบถาม
 $\sum v^2 i$ = ผลรวมของคะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
 vt^2 = ผลรวมค่าความแปรปรวนเป็นรายข้อ

จากค่าความเชื่อมั่น Alpha coefficient ของครอนบาค (Cronbach) นั้น แบบสอบถามที่มีคุณภาพสามารถนำไปใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ จะต้องมีค่าความเชื่อมั่น Alpha coefficient มากกว่าหรือเท่ากับ 0.70 จากกลุ่มตัวอย่าง 30 คน พบว่าเมื่อทดสอบแล้วมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.77 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.70 ดังนั้นเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้มีความน่าเชื่อถือและสามารถนำมาศึกษาได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

งานวิจัยนี้ศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตในช่วงวันธรรมดาของผู้ที่อาศัยอยู่คนเดียวในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยใช้แหล่งข้อมูลในการศึกษา ดังนี้

ข้อมูลปฐมภูมิ

ได้จากการใช้แบบสอบถามแบบให้กลุ่มตัวอย่างกรอกด้วยตัวเอง โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 400 ชุด มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้วิจัยเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอเท่ากับกลุ่มตัวอย่าง

2. นำแบบสอบถามไปดำเนินการเก็บข้อมูล โดยให้กลุ่มตัวอย่างกรอกแบบสอบถามด้วยตนเองตามสถานที่ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดไว้ในการสุ่มตัวอย่าง โดยมีผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บข้อมูล

ข้อมูลทุติยภูมิ

ได้จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่มีผู้รวบรวมข้อมูลไว้แล้วดังนี้

1. หนังสือพิมพ์ วารสารต่างๆ
2. หนังสือทางวิชาการ บทความ วิทยานิพนธ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บแบบสอบถามได้ตามจำนวนที่กำหนดไว้แล้ว ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้อง เพื่อนำแบบสอบถามมาลงรหัส (Coding) ตามลำดับไปตามข้อที่ถาม จากนั้นนำรหัสมาประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรม SPSS นอกจากนี้ในงานวิจัยได้ใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลด้วย ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Description Statistics) โดยใช้ตารางแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) ร้อยละ (Percentage) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง นอกจากนี้ ยังใช้อธิบาย รูปแบบการดำเนินชีวิตในด้านกิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็นต่อเรื่องต่างๆ
2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน จะใช้ในการทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing) โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยใช้การทดสอบ t-test

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตในช่วงวันธรรมดาของผู้ที่อาศัยอยู่คนเดียว” เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ประเภทสำรวจ (Survey Research) ที่มีการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือ และใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ในการวิเคราะห์ผลการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอการวิเคราะห์ผลการวิจัยออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ส่วนที่ 2 มุมมองต่อการใช้ชีวิตคนเดียว เรื่องที่ให้ความสำคัญ/หรือสนใจ (Interests)
- ส่วนที่ 3 มุมมองต่อการใช้ชีวิตคนเดียว เรื่องการให้ความเห็นในเรื่องต่างๆ (Opinions)
- ส่วนที่ 4 การจัดสรรเวลาให้กับกิจกรรมต่างๆ (Activity)
- ส่วนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

(n=400)		
เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	140	35.0
หญิง	260	65.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน จำแนกตามเพศ พบว่า เพศหญิงมีมากที่สุด จำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 65.0 และเพศชายมีจำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 35.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

(n=400)		
อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	11	2.75
21-30 ปี	252	63.0
31-40 ปี	116	29.0
41-50 ปี	19	4.75
50 ปีขึ้นไป	2	0.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน จำแนกตามอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุในระหว่าง 21-30 ปีมากที่สุด มีจำนวน 252 คน คิดเป็นร้อยละ 63.0 ลำดับรองลงมา กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุอยู่ในระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 116 คนคิดเป็นร้อยละ 29, กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุอยู่ระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 19 คนคิดเป็นร้อยละ 4.8, กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีจำนวน 11คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุอยู่ในช่วงอายุ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

(n=400)

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	38	9.5
ปริญญาตรี	275	68.8
สูงกว่าปริญญาตรี	87	21.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 275 คน คิดเป็นร้อยละ 68.8 ลำดับรองลงมาได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 87 คนคิดเป็นร้อยละ 21.8 และกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 38 คนคิดเป็นร้อยละ 9.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

(n=400)

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียน/นักศึกษา	59	14.8
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	28	7.0
พนักงานบริษัทเอกชน	283	70.8
ธุรกิจส่วนตัว	20	5.0
อื่นๆ	10	2.5
รวม	400	100.0

*อื่นๆ คือ รับจ้างทั่วไป

จากตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยจำแนกตามอาชีพ พบว่ากลุ่มตัวอย่างประกอบอาชีพเป็นพนักงานเอกชนมากที่สุด จำนวน 283 คน คิดเป็นร้อยละ 70.8 ลำดับรองลงมาได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 59 คนคิดเป็นร้อยละ 14.8, กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 28 คนคิดเป็นร้อยละ

7.0, กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 และและกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ อีกจำนวน 10 คนคิดเป็นร้อยละ 2.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

(n=400)

ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20,000 บาท	162	40.5
20,001-35,000 บาท	140	35.0
50,001-65,000 บาท	29	7.3
65,001-80,000 บาท	5	1.3
มากกว่า 80,001 บาท	6	1.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 20,000 บาทมากที่สุด จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 40.5 ลำดับรองลงได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-35,000 บาท จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 35.0, กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 35,001-50,000 บาท จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5, กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,001-65,000 บาท จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3, กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มากกว่า 80,001 บาท จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 65,001-80,000 บาท จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ

(n=400)

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	378	94.5
สมรส แต่แยกกันอยู่	11	2.8
หย่าร้าง/หม้าย	11	2.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยจำแนกตามสถานภาพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพโสดมากที่สุด จำนวน 378 คน คิดเป็นร้อยละ 94.5 ลำดับรองลงมา ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแต่แยกกันอยู่และหย่าร้าง/หม้าย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนปีที่อาศัยอยู่คนเดียว

(n=400)		
จำนวนปีที่อาศัยอยู่คนเดียว	จำนวน	ร้อยละ
1-3 ปี	156	39.0
4-6 ปี	94	23.5
6 ปีขึ้นไป	150	37.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยจำแนกตามจำนวนปีที่อาศัยอยู่คนเดียว พบว่ากลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่คนเดียวจำนวน 1-3 ปีมากที่สุด จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 ลำดับรองลงมา ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่คนเดียว 6 ปีขึ้นไป จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่คนเดียว 4-6 ปี จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทที่อยู่อาศัย

(n=400)		
ประเภทที่อยู่อาศัย	จำนวน	ร้อยละ
บ้าน/ทาวเฮ้าส์	106	26.5
หอพัก/อพาร์ทเมนต์	178	44.5
คอนโดมิเนียม	108	27.0
อื่นๆ	8	2.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยจำแนกตามประเภทที่อยู่อาศัย พบว่ากลุ่มตัวอย่างพักอยู่อาศัยประเภท หอพัก/อพาร์ทเมนท์ มากที่สุด จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 44.5 ลำดับรองลงมาได้แก่ คอนโดมิเนียม จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0, กลุ่มตัวอย่างพักอาศัยอยู่บ้าน/ทาวเฮ้าส์ จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 และและกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ประเภทอื่นๆ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยปัจจุบัน

(n=400)		
กรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
เป็นของตนเอง	108	27.0
เช่าอยู่อาศัย	202	50.5
ทรัพย์สิน มรดกพ่อแม่	84	21.0
อื่นๆ	6	1.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยจำแนกตามกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยปัจจุบัน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่คนเดียวมีกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยปัจจุบันแบบเช่าอยู่อาศัยมากที่สุด จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 50.5 ลำดับรองลงมาได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่คนเดียวมีกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยแบบเป็นของตนเอง จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0, กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่คนเดียวมีกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยแบบทรัพย์สิน มรดกพ่อแม่จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่คนเดียวมีกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยแบบอื่นๆ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 มุมมองต่อการใช้ชีวิตคนเดียว เรื่องที่ให้ความสำคัญ/หรือสนใจ (Interests)

ตารางที่ 4.10 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการใช้ชีวิตคนเดียว

(n=400)

ทัศนคติที่มีต่อการใช้ชีวิต	ระดับความสำคัญและ/หรือ ระดับความสนใจ					ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด/ไม่เห็นด้วย			
ท่านสนใจชีวิตที่อิสระ ไม่ขึ้นอยู่กับใคร (ร้อยละ)	178 (44.5)	145 (36.3)	70 (17.5)	7 (1.8)	0 (0.0)	4.24	0.798	มากที่สุด
ท่านสนใจและต้องการเริ่มวางแผนอนาคตของตนเอง (ร้อยละ)	196 (49.0)	156 (39.0)	37 (9.3)	7 (1.8)	4 (1.0)	4.33	0.796	มากที่สุด
ท่านคิดถึงความสะดวกสบายส่วนตัวเป็นหลัก (ร้อยละ)	147 (36.8)	151 (37.8)	92 (23.0)	5 (1.3)	5 (1.3)	4.08	0.869	มาก
ท่านสนใจศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น (ร้อยละ)	158 (39.5)	106 (26.5)	88 (22.0)	23 (5.8)	25 (6.3)	3.87	1.181	มาก
ท่านให้ความสำคัญกับงานมาก (ร้อยละ)	132 (33.0)	183 (45.8)	77 (19.3)	7 (1.8)	1 (0.3)	4.09	0.779	มาก
ท่านสนใจครอบครัวตนเอง เช่น พ่อแม่ พี่น้อง น้อยลง (ร้อยละ)	12 (3.0)	36 (9.0)	59 (14.8)	113 (28.3)	180 (45.0)	1.97	1.109	น้อย
ท่านมีเวลาในการออกกำลังกายมากขึ้น (ร้อยละ)	77 (19.3)	105 (26.3)	126 (31.5)	63 (15.8)	29 (7.3)	3.35	1.168	ปานกลาง
ท่านมองการลงทุนเพิ่มเติมอยู่เสมอ (ร้อยละ)	100 (25.0)	136 (34.0)	113 (28.3)	37 (9.3)	14 (3.5)	3.68	1.057	มาก

ตารางที่ 4.10 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการใช้ชีวิตคนเดียว (ต่อ)

(n=400)

ทัศนคติที่มีต่อการใช้ชีวิต	ระดับความสำคัญและ/หรือ ระดับความสนใจ					ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด/ไม่เห็นด้วย			
ท่านให้ความสำคัญในการเลือกที่อยู่อาศัยด้วยความปลอดภัย (ร้อยละ)	189 (47.3)	165 (41.3)	36 (9.0)	6 (1.5)	4 (1.0)	4.32	0.781	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ค่าเฉลี่ย ท่านสนใจและต้องการเริ่มวางแผนอนาคตของตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ 4.33 อยู่ในระดับความสนใจมากที่สุด รองลงมาคือ ท่านให้ความสำคัญในการเลือกที่อยู่อาศัยด้วยความปลอดภัยสูงสุด มีค่าเฉลี่ยคือ 4.32 อยู่ในระดับความสนใจมากที่สุด และอันดับสุดท้าย ท่านสนใจครอบครัวตนเองน้อยลง เช่น พ่อแม่ พี่น้อง น้อยลง มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ 1.97 อยู่ในระดับความสนใจน้อย

ส่วนที่ 3 มุมมองต่อการใช้ชีวิตคนเดียว เรื่องการให้ความเห็นในเรื่องต่างๆ (Opinions)

ตารางที่ 4.11 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการใช้ชีวิตคนเดียว

(n=400)

ทัศนคติที่มีต่อการใช้ชีวิต	ระดับความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ					ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด/ไม่เห็นด้วย			
ท่านคิดว่ารูปร่างหน้าตาและภาพลักษณ์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ (ร้อยละ)	78 (19.5)	168 (42.0)	128 (32.0)	17 (4.3)	9 (2.3)	3.72	0.901	มาก

ตารางที่ 4.11 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการใช้ชีวิตคนเดียว (ต่อ)

(n=400)

ทัศนคติที่มีต่อการใช้ชีวิต	ระดับความเห็นในเรื่องต่างๆ					ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด/ไม่เห็นด้วย			
ท่านคิดว่าการมีกิจการของตนเองเป็นความสำเร็จสูงสุด (ร้อยละ)	146 (36.5)	114 (28.5)	109 (27.3)	23 (5.8)	8 (2.0)	3.91	1.021	มาก
ท่านคิดว่าท่านสามารถประสบความสำเร็จได้ง่ายกว่าเมื่อท่านอยู่คนเดียว (ร้อยละ)	52 (13.0)	107 (26.8)	162 (40.5)	56 (14.0)	23 (5.8)	3.27	1.042	ปานกลาง
ท่านคิดว่าท่านสามารถประสบความสำเร็จได้ง่ายกว่าเมื่อท่านอยู่คนเดียว (ร้อยละ)	52 (13.0)	107 (26.8)	162 (40.5)	56 (14.0)	23 (5.8)	3.27	1.042	ปานกลาง
ท่านคิดว่าท่านต้องมีภาพลักษณ์ที่ดีเพื่อเข้าสังคม (ร้อยละ)	85 (21.3)	127 (31.8)	149 (37.3)	24 (6.0)	15 (3.8)	3.61	1.005	มาก
ท่านคิดว่าการอยู่ก่อนแต่งเหมาะสมกับคนไทยในปัจจุบัน (ร้อยละ)	40 (10.0)	65 (16.3)	172 (43.0)	63 (15.8)	60 (15.8)	2.91	1.146	ปานกลาง
ท่านคิดว่าการอยู่คนเดียวเป็นเรื่องทันสมัยตามกระแสสังคม (ร้อยละ)	21 (5.3)	39 (9.8)	163 (40.8)	101 (25.3)	76 (19.0)	2.57	1.067	น้อย

ตารางที่ 4.11 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการใช้ชีวิตคนเดียว (ต่อ)

(n=400)

ทัศนคติที่มีต่อการใช้ชีวิต	ระดับความเห็นในเรื่องต่างๆ					ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด/ไม่เห็นด้วย			
ท่านคิดว่าการฝากเงินไว้กับธนาคารเป็นการออมเงินที่ดีที่สุดของท่าน (ร้อยละ)	69 (17.3)	131 (32.8)	120 (30.0)	54 (13.5)	26 (6.5)	3.41	1.118	มาก
ท่านคิดว่าการทำประกันชีวิตเป็นสิ่งที่จำเป็นที่สุดของท่านเมื่อท่านอยู่คนเดียว (ร้อยละ)	75 (18.8)	121 (30.3)	134 (33.5)	55 (13.8)	15 (3.8)	3.47	1.061	มาก
ท่านคิดว่าการอยู่คนเดียวมีบ้าน/คอนโดเป็นของตนเองเป็นการลงทุนในอนาคต (ร้อยละ)	140 (35.0)	141 (35.3)	88 (22.0)	17 (4.3)	14 (3.5)	3.94	1.027	มาก

จากตารางที่ 4.11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างคิดว่าการมีบ้าน / คอนโดเป็นของตนเองเป็นการลงทุนในอนาคต มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ 3.94 อยู่ในช่วงความคิดเห็นระดับมาก รองลงมาคือ ท่านคิดว่าการมีกิจการของตนเองเป็นความสำเร็จสูงสุด ค่าเฉลี่ย 3.91 อยู่ในช่วงความคิดเห็นระดับมาก ท่านคิดว่ารูปร่างหน้าตาและภาพลักษณ์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ค่าเฉลี่ย 3.72 อยู่ในช่วงความคิดเห็นระดับมาก ท่านคิดว่าการอยู่คนเดียวเป็นเรื่องทันสมัยตามกระแสสังคม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ 2.57 อยู่ในช่วงความคิดเห็นระดับน้อย

ส่วนที่ 4 การจัดสรรเวลาให้กับกิจกรรมต่างๆ (Activity)

ตารางที่ 4.12 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างในการทำกิจกรรมในช่วงวันธรรมดา โดยแสดงระดับความถี่ของกิจกรรมใน 1 สัปดาห์

กิจกรรมใน 1 สัปดาห์	ค่าเฉลี่ย	ความถี่
ทำอาชีพเสริม/หารายได้พิเศษ	1.97	นานๆครั้ง
ทำอาหาร	1.84	นานๆครั้ง
อบรม/สัมมนา	1.88	นานๆครั้ง
ติดตามข่าวสารบ้านเมือง	3.41	บ่อยครั้ง
ปาดูสิ่งสรรคกับเพื่อน	2.50	นานๆครั้ง
ออกกำลังกาย/เล่นกีฬา	2.71	บางครั้ง
กิน/ดื่ม check - in ตามร้านอาหาร	2.54	นานๆครั้ง
นวด /สปา เพื่อสุขภาพ	1.82	น้อย
เสริมความงาม/เสริมหล่อ (เช่น ทำเล็บ ทำผม ทำหน้า)	1.90	นานๆครั้ง
เล่นอินเทอร์เน็ต	4.08	บ่อยครั้ง
อาสาสมัครช่วยงานการกุศล/ เข้าร่วมกิจกรรมการกุศล	1.80	ไม่เคย/น้อยที่สุด
ดูงานนิทรรศการต่างๆ	1.80	ไม่เคย/น้อยที่สุด
เข้าวัด/ ทำบุญ / นั่งสมาธิ	1.97	นานๆครั้ง
พักผ่อนอยู่บ้าน / นอน	3.07	บางครั้ง
ทำกิจกรรมกับครอบครัว	2.15	นานๆครั้ง
เดินทางไปต่างจังหวัด	1.94	นานๆครั้ง
เดินทางไปต่างประเทศ	1.44	ไม่เคย/น้อยที่สุด
เข้ากลุ่ม/ชมรมต่างๆ เช่น ชมรมคนรักรถ ชมรมขี่ม้า ชมรมดนตรี ชมรมแบดมินตัน เป็นต้น	1.55	ไม่เคย/น้อยที่สุด

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ค่าเฉลี่ยกิจกรรม เล่นอินเทอร์เน็ต มีค่าความถี่สูงที่สุดคือ 4.08 อยู่ในช่วงความถี่บ่อยครั้ง รองลงมาคือ ติดตามข่าวสารบ้านเมือง มีค่าความถี่เท่ากับ 3.41 อยู่ในช่วงความถี่บ่อยครั้ง และอันดับที่มีค่าความถี่ต่ำที่สุดคือ เดินทางไปต่างประเทศ มีค่าความถี่เท่ากับ 1.44 อยู่ในช่วงความถี่ที่ไม่เคยดำเนินกิจกรรมหรือดำเนินกิจกรรมน้อยที่สุด

ส่วนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 เพศที่แตกต่างกันมีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกัน โดยกำหนดสมมติฐานย่อย ดังนี้

สมมติฐานที่ 1.1 เพศที่แตกต่างกันมีรูปแบบการดำเนินชีวิตในด้านความถี่ในการทำกิจกรรมในช่วงวันธรรมดาที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.13 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการดำเนินชีวิตในด้านความถี่ในการทำกิจกรรมโดยจำแนกตามเพศ

กิจกรรมใน 1 สัปดาห์	จำแนกตามเพศ				t-test	P-value
	ชาย		หญิง			
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
ทำอาชีพเสริม/หารายได้พิเศษ	2.0857	1.27220	1.9115	1.25043	1.321	0.187
ทำอาหาร	1.7429	1.08867	1.8846	1.02956	-1.287	0.199
อบรม/สัมมนา	1.9571	1.07202	1.8346	1.03209	1.117	0.265
ติดตามข่าวสารบ้านเมือง	3.5286	1.20814	3.3385	1.19234	1.514	0.131
ปาร์ตี้สังสรรค์กับเพื่อน	2.6571	1.21603	2.4115	1.02661	2.032	0.043
ออกกำลังกาย/เล่นกีฬา	3.1500	1.24615	2.4731	1.17044	5.393	0.000

ตารางที่ 4.13 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการดำเนินชีวิตในด้านความถี่ในการทำกิจกรรมโดยจำแนกตามเพศ (ต่อ)

กิจกรรมใน 1 สัปดาห์	จำแนกตามเพศ				t-test	P-value
	ชาย		หญิง			
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
กิน/ดื่ม check-in ตามร้านอาหาร	2.6429	1.35748	2.4885	1.05627	1.169	0.209
นวด/ สปา เพื่อสุขภาพ	1.6857	1.05316	1.8923	1.04896	-1.876	0.061
เสริมความงาม/ เสริมหล่อ (เช่น ทำผม ทำเล็บ ทำหน้า)	1.7500	1.11964	1.9769	1.07958	-1.979	0.048
เล่นอินเทอร์เน็ต	4.0786	1.03234	4.0808	1.07499	-0.020	0.984
อาสาสมัครช่วยงานการกุศล/ เข้าร่วมกิจกรรมการกุศล	1.7357	1.00080	1.8346	0.98618	-0.952	0.342
ดูงานนิทรรศการต่างๆ	1.9143	1.01419	1.7385	0.93869	1.737	0.083
เข้าวัด/ ทำบุญ / นั่งสมาธิ	1.9786	1.00694	1.9577	1.06640	0.190	0.849
พักผ่อนอยู่บ้าน / นอน	3.1929	1.44390	3.0038	1.38246	1.284	0.200
ทำกิจกรรมกับครอบครัว	2.1000	1.00574	2.1846	1.13413	-0.740	0.460
เดินทางไปต่างจังหวัด	1.9786	1.14092	1.9154	1.01749	0.567	0.571
เดินทางไปต่างประเทศ	1.4214	0.66860	1.4423	0.81996	-0.259	0.796
เข้ากลุ่ม/ชมรมต่างๆ เช่น ชมรมคนรักรถ ชมรมขี่ม้า ชมรมดนตรี ชมรมแบดมินตัน เป็นต้น	1.7071	1.09608	1.4654	0.90193	2.234	0.026

จากตารางที่ 4.13 พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีรูปแบบการดำเนินชีวิตในด้านความถี่ในการทำกิจกรรมในช่วงวันธรรมดาเรื่อง การปาร์ตี้สังสรรค์กับเพื่อน, การออกกำลังกาย/เล่นกีฬา, การเสริมความงาม/เสริมหล่อ และการเข้ากลุ่ม/ชมรมต่างๆ ที่แตกต่างกัน มีค่า Sig. = 0.043, 0.000, 0.0048 และ 0.026 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1

สมมติฐานที่ 1.2 เพศที่แตกต่างกันมีรูปแบบการดำเนินชีวิตในด้านการให้ความสำคัญและ/หรือความสนใจที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.14 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการดำเนินชีวิตในด้านการให้ความสำคัญและ/หรือระดับความสนใจโดยจำแนกตามเพศ

ความสำคัญและ/หรือระดับ ความสนใจ	จำแนกตามเพศ				t-test	P-value
	ชาย		หญิง			
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
ท่านสนใจชีวิตที่อิสระไม่ขึ้นอยู่กับใคร	4.1929	0.79473	4.2577	0.79994	-0.775	0.439
ท่านสนใจและต้องการเริ่มวางแผนอนาคตของตนเอง	4.4714	0.80861	4.2577	0.78039	2.580	0.010
ท่านคิดถึงความสะดวกสบายส่วนตัวเป็นหลัก	4.0500	0.90024	4.0885	0.85416	-0.421	0.674
ท่านสนใจศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	3.8071	1.25748	3.9077	1.13862	-0.812	0.417
ท่านให้ความสำคัญกับงานมาก	4.1571	0.81595	4.0616	0.75852	1.171	0.242
ท่านสนใจครอบครัวตนเอง เช่น พ่อแม่ พี่น้อง	2.2571	1.24295	1.8115	0.99761	3.655	0.000
ท่านมีเวลาในการออกกำลังกายได้มากขึ้น	3.6571	1.19815	3.1769	1.11823	3.995	0.000

ตารางที่ 4.14 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการดำเนินชีวิตในด้านความสำคัญและ/หรือระดับความสนใจโดยจำแนกตามเพศ (ต่อ)

ความสำคัญและ/หรือระดับความสนใจ	จำแนกตามเพศ				t-test	P-value
	ชาย		หญิง			
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
ท่านมองการการลงทุนเพิ่มเติมอยู่เสมอ	3.7143	1.12707	3.6577	1.01824	0.511	0.610
ท่านให้ความสำคัญในการเลือกที่อยู่อาศัยด้วยความปลอดภัยสูงสุด	4.2214	0.77801	4.3769	0.77873	-1.905	0.057
ท่านชอบสิ่งของที่ไม่เหมือนใครและไม่มีใครเหมือน	3.4929	1.09608	3.4654	1.05576	0.245	0.807
ท่านให้ความสนใจในเทคโนโลยีใหม่ๆอยู่เสมอ	4.2571	0.87632	3.6077	0.9822	6.756	0.000
ท่านใช้โทรศัพท์มือถือของท่านในการหาข้อมูลทุกอย่าง และเป็นสิ่งที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน	4.0571	1.03723	4.0385	0.94973	0.182	0.856

จากตารางที่ 4.14 พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีรูปแบบการดำเนินชีวิตในการให้ความสนใจเรื่องการสนใจและต้องการเริ่มวางแผนอนาคตของตนเองที่ต่างกัน, เพศที่แตกต่างกันมีรูปแบบการดำเนินชีวิตในเรื่องการสนใจครอบครัวตนเอง เช่น พ่อแม่ พี่น้อง ที่แตกต่างกัน, เพศที่แตกต่างกันมีรูปแบบการดำเนินชีวิตเรื่องให้ความสำคัญกับเวลาการออกกำลังกายที่มากขึ้นแตกต่างกัน และเพศที่แตกต่างกันมีรูปแบบการดำเนินชีวิตในการให้ความสนใจในเทคโนโลยีใหม่ๆอยู่เสมอแตกต่างกัน มีค่า Sig. = 0.010 และ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1

สมมติฐานที่ 1.3 เพศที่แตกต่างกันมีรูปแบบการดำเนินชีวิตในด้านความคิดเห็นในด้านต่างๆ

ตารางที่ 4.15 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการดำเนินชีวิตในด้านความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยจำแนกตามเพศ

ความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ	จำแนกตามเพศ				t-test	P-value
	ชาย		หญิง			
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
ท่านคิดว่ารูปร่างหน้าตาและภาพลักษณ์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ	3.7071	0.99997	3.7308	0.84551	-0.238	0.812
ท่านคิดว่าการมีกิจการของตนเองเป็นความสำเร็จสูงสุด	4.1071	0.99420	3.8154	1.02317	2.747	0.006
ท่านคิดว่าท่านสามารถประสบความสำเร็จได้ง่ายกว่าเมื่อท่านอยู่คนเดียว	3.2500	1.03968	3.2846	1.04519	-0.317	0.752
ท่านคิดว่าท่านต้องมีภาพลักษณ์ที่ดีเพื่อเข้าสังคม	3.6214	1.04893	3.6000	0.98326	0.203	0.839
ท่านคิดว่าการอยู่คนเดียวเป็นเรื่องที่ทันสมัยตามกระแสสังคม	2.6929	1.10523	2.5038	1.04160	1.694	0.091
ท่านคิดว่าการอยู่ก่อนแต่งเหมาะสมกับสังคมไทยในปัจจุบัน	3.2000	1.09413	2.7462	1.14448	3.841	0.000

ตารางที่ 4.15 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการดำเนินชีวิตในด้านความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยจำแนกตามเพศ (ต่อ)

ความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ	จำแนกตามเพศ				t-test	P-value
	ชาย		หญิง			
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
ท่านคิดว่าการฝากเงินไว้กับธนาคารเป็นการออมเงินที่ดีที่สุดของท่าน	3.2071	1.21440	3.5154	1.04888	-2.650	0.008
ท่านคิดว่าการทำประกันชีวิตเป็นสิ่งจำเป็นที่สุดของท่านเมื่อท่านอยู่คนเดียว	3.3357	1.14810	3.5346	1.00710	-1.793	0.074
ท่านคิดว่าการอยู่คนเดียวและมีบ้าน/คอนโดเป็นของตนเองเป็นการลงทุนในอนาคต	4.0000	1.01783	3.9077	1.03189	0.857	0.392
ท่านคิดว่าสินค้าที่ท่านใช้บอกลักษณะของตัวคุณเอง	3.4857	1.10255	3.6577	0.97959	-1.602	0.110

จากตารางที่ 4.15 พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีรูปแบบการดำเนินชีวิตในด้านความคิดเห็นเรื่องการมีกิจการของตนเองเป็นความสำเร็จสูงสุดแตกต่างกัน, เพศที่แตกต่างกันมีรูปแบบการดำเนินชีวิตในด้านความคิดเห็นเรื่องการอยู่ก่อนแต่งงานเหมาะสมกับสังคมไทยในปัจจุบันที่แตกต่างกัน และเพศที่แตกต่างกันมีรูปแบบการดำเนินชีวิตในด้านความคิดเห็นเรื่องการฝากเงินไว้กับธนาคารเป็นการออมเงินที่ดีที่สุดแตกต่างกัน มีค่า Sig. = 0.006, 0.000 และ 0.008 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H0 ยอมรับ H1

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทนี้เป็นการสรุปและอภิปรายผล รวมถึงข้อเสนอแนะ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มุ่งหมายศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตในช่วงวันธรรมดาในความถี่ในการทำกิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็นต่อเรื่องต่างๆของผู้ที่อาศัยอยู่คนเดียวในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนการตลาดแก่ผู้ประกอบการธุรกิจหรือผู้ที่สนใจนำผลมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาดเพื่อตอบสนองให้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภคที่พักอาศัยอยู่คนเดียวให้ได้มากที่สุด

สรุปผลการวิจัย

โดยผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอการสรุปผลเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถานภาพสมรส ระยะเวลาการใช้ชีวิตอยู่คนเดียวลำพัง ประเภทของที่อยู่อาศัย ปัจจุบัน ธรรมชาติที่อยู่อาศัยปัจจุบัน

ส่วนที่ 2 มุมมองต่อการใช้ชีวิตคนเดียว เรื่องที่ให้ความสำคัญ/หรือสนใจ (Interests)

ส่วนที่ 3 มุมมองต่อการใช้ชีวิตคนเดียว เรื่องการให้ความเห็นในเรื่องต่างๆ (Opinions)

ส่วนที่ 4 การจัดสรรเวลาให้กับกิจกรรมต่างๆ (Activity)

ส่วนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการการวิจัยครั้งนี้พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เพศหญิงมากที่สุดจำนวนจำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 65 โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุในระหว่าง 21-30 ปีมากที่สุด มีจำนวน 252 คน คิดเป็นร้อยละ 63 ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 275 คน คิดเป็นร้อยละ 68.8 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเป็นพนักงานเอกชนมากที่สุด จำนวน 283 คน คิดเป็นร้อยละ 70.80 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 20,000 บาทมากที่สุด จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 40.50 ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสดมากที่สุด จำนวน 378 คน คิดเป็นร้อยละ 94.50 อาศัยอยู่คนเดียวจำนวน 1-3 ปีมากที่สุด จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 39 โดยกลุ่มตัวอย่างพักอยู่อาศัยประเภท หอพัก/อพาร์ทเมนท์ มากที่สุด จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 44.50 และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่คนเดียวมีกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยปัจจุบันแบบเช่าอยู่อาศัยมากที่สุด จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 50.50

ส่วนที่ 2 มุมมองต่อการใช้ชีวิตคนเดียว เรื่องที่ให้ความสำคัญ/หรือสนใจ (Interests)

ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปร เรื่องที่ให้ความสำคัญและ /หรือให้ความสนใจ จำนวน 9 ข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างสนใจและต้องการเริ่มวางแผนอนาคตของตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ 4.33 รองลงมาคือ ให้ความสำคัญในการเลือกที่อยู่อาศัยด้วยความปลอดภัยสูงสุด มีค่าเฉลี่ยคือ 4.32 อยู่ในช่วงระดับความสนใจมากที่สุด และอันดับสุดท้าย กลุ่มตัวอย่างสนใจครอบครัวตนเองน้อยลง เช่น พ่อแม่ พี่น้อง น้อยลง มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ 1.97 อยู่ในช่วงระดับความสนใจที่น้อย

ส่วนที่ 3 มุมมองต่อการใช้ชีวิตคนเดียว เรื่องการให้ความเห็นในเรื่องต่างๆ (Opinions)

ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปร ด้านความเห็นในเรื่องต่างๆ จำนวน 9 ข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างคิดว่าการอยู่คนเดียวมีบ้าน / คอนโดเป็นของตนเองเป็นการลงทุนในอนาคต มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ 3.94 อยู่ในช่วงความคิดเห็นระดับมาก รองลงมาคือ คิดว่าการมีกิจการของตนเองเป็นความสำเร็จสูงสุด ค่าเฉลี่ย 3.91 อยู่ในช่วงเห็นด้วยระดับมาก คิดว่ารูปร่างหน้าตาและภาพลักษณ์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ค่าเฉลี่ย 3.72 อยู่ในช่วงความเห็นด้วยระดับมาก คิดว่าการอยู่คนเดียวเป็นเรื่องทันสมัยตามกระแสสังคม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ 2.57 อยู่ในช่วงความเห็นด้วยระดับน้อย

ส่วนที่ 4 การจัดสรรเวลาให้กับกิจกรรมต่างๆ (Activity)

ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปร ด้านกิจกรรม จำนวน 18 ข้อ พบว่า ความถี่ในการดำเนินกิจกรรมด้านการเล่นอินเทอร์เน็ต มีค่าความถี่สูงสุดคือ 4.08 อยู่ในช่วงความถี่บ่อยครั้ง รองลงมาคือ ติดตามข่าวสารบ้านเมือง มีค่าความถี่เท่ากับ 3.41 อยู่ในช่วงบ่อยครั้ง และอันดับที่มีค่าความถี่ต่ำที่สุดคือ เดินทางไปต่างประเทศ มีค่าความถี่เท่ากับ 1.44 อยู่ในช่วงความถี่ที่ไม่เคยทำกิจกรรมหรือทำกิจกรรมน้อยที่สุด

ส่วนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านเพศที่แตกต่างกันมีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกัน โดยกำหนดสมมติฐานย่อย ดังนี้

สมมติฐานที่ 5.1 เพศที่แตกต่างกันมีรูปแบบการดำเนินชีวิตในด้านความถี่ในการทำกิจกรรมในช่วงวันธรรมดาที่แตกต่างกันในการดำเนินกิจกรรมเรื่อง การปาร์ตี้สังสรรค์กับเพื่อน, การออกกำลังกาย/เล่นกีฬา, การเสริมความงาม/เสริมหล่อ และการเข้ากลุ่ม/ชมรมต่างๆ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 5.2 เพศที่แตกต่างกันมีรูปแบบการดำเนินชีวิตในด้านการให้ความสำคัญและ/หรือความสนใจที่แตกต่างกัน ในเรื่องการสนใจและต้องการเริ่มวางแผนอนาคตของตนเอง, การสนใจครอบครัวตนเอง เช่น พ่อแม่ พี่น้อง, การให้ความสำคัญกับเวลาการออกกำลังกายที่มากขึ้น และการให้ความสำคัญในเทคโนโลยีใหม่ๆ อยู่เสมอแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

สมมติฐานที่ 5.3 เพศที่แตกต่างกันมีรูปแบบการดำเนินชีวิตในด้านความคิดเห็นเรื่อง การมีกิจการของตนเองเป็นความสำเร็จสูงสุด, การอยู่ก่อนแต่งเหมาะสมกับสังคมไทยในปัจจุบัน และ การฝากเงินไว้กับธนาคารเป็นการออมเงินที่ดีที่สุดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยการศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตในช่วงวันธรรมดาของผู้ที่อาศัยอยู่คนเดียวในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยอยู่คนเดียวจำนวน 400 คน ซึ่งการศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิต (Lifestyle) จะใช้เกณฑ์การวัดรูปแบบการดำเนินชีวิตแบบ AIOs ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ 1) ด้านกิจกรรม (Activities) โดยวัดผลเป็นความถี่ในการดำเนินกิจกรรมในช่วงวันจันทร์ถึงวันศุกร์ 2) ด้านความสนใจ (Interests) โดยวัดผลเป็นระดับการให้ความสำคัญและ /หรือการให้ความสำคัญ 3) ด้านความ

คิดเห็นในเรื่องต่างๆ (Opinions) โดยวัดผลออกมาเป็นระดับความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องๆนั้นเพื่อสะท้อนถึงทัศนคติของผู้ที่อาศัยอยู่คนเดียว โดยจากผลการวิจัยสามารถนำไปประเด็นสำคัญมาอภิปรายได้ดังนี้

จากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่พักอาศัยอยู่คนเดียวมีช่วงอายุ 21-30 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน รายได้อยู่ระหว่างตั้งแต่ต่ำกว่า 20,000 บาท ถึง 35,000 บาท มีสถานะภาพโสด และพักอาศัยอยู่คนเดียวในช่วงปีที่มีขนาดใกล้เคียงกัน คือ อาศัยอยู่คนเดียวในช่วง 1-3 ปี และในช่วง 6 ปีขึ้นไป นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังพักอาศัยที่บ้านหรือทาวเฮาส์และคอนโดมิเนียม ในอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกัน โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 50 ของกลุ่มตัวอย่างเป็นการเช่าเพื่ออยู่อาศัย

รูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้ที่อาศัยอยู่คนเดียวในด้านกิจกรรมพบว่ากลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับกิจกรรมในช่วงวันธรรมดาที่มากที่สุดคือ การเล่นอินเทอร์เน็ตและการติดตามข่าวสารบ้านเมือง ในระดับความคิดเห็นบ่อยครั้งใน 1 สัปดาห์ และยังพบว่าเพศชายและเพศหญิงที่แตกต่างกันมีการให้ความสำคัญกับการติดตามข่าวสารบ้านเมืองและการเล่นอินเทอร์เน็ตใน 1 สัปดาห์ที่ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านทางอินเทอร์เน็ตหรือการดำเนินกิจกรรมทางการตลาดผ่านอินเทอร์เน็ตอาจมีความเกี่ยวข้องต่อกิจกรรมของผู้ที่อาศัยอยู่คนเดียว และผู้ที่อาศัยอยู่คนเดียวยังมีพฤติกรรมติดตามข่าวสารบ้านเมืองที่สอดคล้องกับทฤษฎีระบบค่านิยมและรูปแบบการดำเนินชีวิต (The Values and Lifestyles ; VALS) ซึ่งตรงกับรูปแบบการดำเนินชีวิตของกลุ่มผู้บริโภคแบบผู้ที่ชอบเข้าสังคม (Actualizers) ซึ่งกลุ่มนี้มีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่สนใจสิ่งรอบด้าน และติดตามข่าวสาร โดยเฉพาะปัญหาสังคม (Hawkins, Best and Coney, 2001)

รูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้ที่อาศัยอยู่คนเดียวในด้านการให้ความสำคัญหรือการให้ความสนใจในเรื่องการวางแผนอนาคตของตนเองมากที่สุดและใกล้เคียงกับการให้ความสนใจชีวิตที่อิสระไม่ขึ้นอยู่กับใคร ซึ่งผู้ที่อาศัยอยู่คนเดียวมีการให้ความสำคัญกับชีวิตที่อิสระและต้องการที่จะวางแผนชีวิตของตนเองในอนาคต โดยเพศที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างมีการให้ความสนใจกับการวางแผนอนาคตที่แตกต่างกัน นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังให้ความสนใจมากที่สุดเรื่องการให้ความสำคัญกับการเลือกที่อยู่อาศัยที่ปลอดภัย ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการพื้นฐานของมาสโลว์ ที่แบ่งความต้องการของมนุษย์เป็นลำดับขั้น ตรงกับความต้องการขั้นที่ 2 ที่ว่าด้วยความต้องการความมั่นคงและความปลอดภัย เพื่อตอบสนองความรู้สึกหวาดกลัว ผวา และความรู้สึกไม่มั่นคง

รูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้ที่อยู่คนเดียวในด้านความคิดเห็นเรื่องต่างๆ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการอยู่คนเดียวและมีบ้านหรือคอนโดเป็นของตนเองเป็นการลงทุนใน

อนาคต แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญต่อการลงทุนและคิดเห็นว่าการเป็นเจ้าของบ้านหรือคอนโดเป็นการลงทุนในอนาคตและยังพบว่าเพศชายและเพศหญิงที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการมีบ้านหรือคอนโดเป็นของตนเองเป็นการลงทุนในอนาคตที่ไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้แล้วกลุ่มตัวอย่างยังมีระดับความคิดเห็นที่ใกล้เคียงกัน คือ การมีกิจการเป็นของตนเองเป็นความสำเร็จสูงสุดและหน้าตากับภาพลักษณ์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษากลุ่มเจนเนอเรชั่นเอ็ม พบว่ากลุ่มคนรุ่นเจนเนอเรชั่นเอ็มต้องการที่จะประสบความสำเร็จจากการเป็นเจ้าของธุรกิจของตนเอง ชอบการลงทุน และการมีภาพลักษณ์ที่ดี (“เจนเอ็มชีวิตขาดเครือข่ายไม่ได้”, 2556)

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเป็นแบบเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ด้วยวิธีการเชิงสำรวจ (Survey Research) ในการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป ควรมีการทำการวิจัยแบบคุณภาพ (Qualitative Research) ควบคู่กันไปด้วย เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในเชิงลึกเพิ่มมากขึ้น โดยการศึกษาครั้งต่อไปควรทำการวิจัยโดยวิธีการสัมภาษณ์กลุ่มย่อย (Focus Group) และการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เนื่องจากได้รับข้อมูลเชิงลึกที่ตรงกับความต้องการและทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างมากยิ่งขึ้น และสามารถนำข้อมูลดังกล่าวมาทำกลยุทธ์ทางการตลาดเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด
2. ในการศึกษาครั้งนี้ ทางผู้วิจัยได้ศึกษาเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเท่านั้น ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการศึกษาในพื้นที่อื่นๆ เช่น ต่างจังหวัด จะทำให้ทราบถึงข้อมูลรูปแบบพฤติกรรมการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกัน เพื่อให้ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้มากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- ณัฐวดี ศรีกัตัญญ. (2540). รูปแบบการดำเนินชีวิต พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ และพฤติกรรมการบริโภคสินค้า ของ เจเนอเรชันวายในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิทยาศาสตร์ (การโฆษณา) บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กึ่งรัก อิงควัด. (2540). รูปแบบการดำเนินชีวิต พฤติกรรมการบริโภค และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อของชายรักชาย (เกย์) ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิทยาศาสตร์ (การโฆษณา) บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชาดา บุญเปรม. (2552). การปรับตัวของผู้หญิงภายหลังการหย่าร้างในอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม. สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
- จิรวุฒิ หลอมประโคน. (มกราคม 2555) “รูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้หญิงวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร” วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 3 (146).
- จันทร์ ลีนจี. (2552). การศึกษาระดับความเข้มแข็งของบุคคลในชุมชนบทไทย กรณีศึกษาชุมชนชาวแพรทนามแดง อำเภออัมพวา สมุทรสงคราม. สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาจัดการภาครัฐและภาคเอกชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
- วิชชาธิยา เรืองโพธิ์. (2553). ปัจจัยทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการศูนย์การค้าสยามพารากอน. สารนิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการตลาด บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สร้อยพร สุวรรณประสพ. (2552). รูปแบบการดำเนินชีวิต ทัศนคติด้านส่วนประสมทางการตลาด และพฤติกรรมการเติมน้ำมันแก๊สโซฮอล์ E20 ของผู้ขับขี่รถยนต์ในกรุงเทพมหานคร. ปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการตลาด บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ชนนวรรณ กัญญาหัตถ์. (2552). ความพึงพอใจของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อ
ประโยชน์ของสมาร์ทโฟน. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัย
กรุงเทพ
- ปิ่นตรี ชวนปิยะวงศ์. (2548). ทักษะคิดและความพึงพอใจโดยรวมของผู้ใช้กล้องดิจิทัลใน
กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กระทรวงการพัฒนาลังคมและสถาบันครอบครัว. (2553) “รายงานการวิจัยการศึกษาและพัฒนา
รูปแบบการเสริมสร้างหลักประกันความมั่นคงของครอบครัว” กระทรวงพัฒนาลังคม
และความมั่นคงของมนุษย์
- ริเรื่องรอง รัตนวิไลสกุล. การศึกษาอุปแบบการใช้ชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระ
จอมเกล้าธนบุรี. วารสารวิจัยและพัฒนา 2543;(23):96-114
- สมโภชน์ อเนกสุข, กชกร ตั้งขชาติ. รูปแบบการดำรงชีวิตของผู้สูงวัยเกิน 100 ปี จังหวัดชลบุรี.
วารสารศึกษาศาสตร์ 2548;(17):95-108
- สุจินต์ สุขะพงษ์. การจัดการตลาดบริการสำหรับโรงแรมบูติกในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษา
กลุ่มหนุ่มเจ้าสำอาง. ศรีปทุมปริทัศน์ 2554;(1):5-10
- ฐานเศรษฐกิจ. เจนเอ็มชีวิตขาดเครือข่ายไม่ได้ [อินเทอร์เน็ต]. 2556 [เข้าถึงเมื่อ 2556 20 ต.ค.].
เข้าถึงได้จาก:
http://www.thanonline.com/index.php?option=com_content&view=article&id=183793%3Aagen-m&catid=123%3A2009-02-08-11-44-33&Itemid=491

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

SELF in the City อยู่คนเดียวก็เที่ยวได้

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทำการศึกษาลักษณะและรูปแบบการใช้ชีวิตของผู้ที่อาศัยอยู่คนเดียวในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เพื่อเป็นแนวทางในการปรับกลยุทธ์ทางการตลาด สร้างธุรกิจที่แตกต่างจากคู่แข่งและเป็นแนวทางพัฒนารูปแบบธุรกิจใหม่ คณะผู้วิจัยจึงขอความร่วมมือจากทุกท่านในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ให้ครบถ้วนและตรงตามความจริง ขอขอบพระคุณที่ท่านได้สละเวลาในการให้ข้อมูล ข้อเสนอแนะในแบบประเมินฉบับนี้

แบบสอบถามฉบับนี้จะประกอบไปด้วย 5 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 มุมมองการใช้ชีวิตคนเดียวในด้านการให้ความสนใจ (Interests) และความคิดเห็น (Opinions)
- ตอนที่ 3 รูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านกิจกรรม (Activities) ในช่วงวันธรรมดา (จันทร์ถึงศุกร์)

นิยามศัพท์

ผู้ที่อาศัยอยู่คนเดียว คือ คนที่อาศัยอยู่ตามลำพัง อาจเป็นคนโสด คนที่สมรสแล้วแต่แยกกันอยู่ รวมถึงคนที่หย่าร้าง/เป็นหม้าย ที่พักอาศัยในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ที่ตรงกับข้อมูลส่วนตัวของท่านมากที่สุด (โดยเลือกข้อละ 1 คำตอบ) หรือเติมคำตอบลงในช่องว่าง ที่เว้นไว้ให้

1.) เพศ

- (1) ชาย (2) หญิง

2.) อายุ

- (1) ต่ำกว่า 20 ปี (2) 21-30 ปี (3) 31-40 ปี
(4) 41-50 ปี (5) 50 ปีขึ้นไป

3.) ระดับการศึกษา

- (1) ต่ำกว่าปริญญาตรี (2) ปริญญาตรี (3) สูงกว่าปริญญาตรี

4.) อาชีพ

- (1) นักเรียน/นักศึกษา (2) ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ (3) พนักงาน

บริษัทเอกชน

- (4) ธุรกิจส่วนตัว (5) อื่นๆ โปรดระบุ.....

5.) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

- (1) ต่ำกว่า 20,000 บาท (2) 20,001 – 35,000 บาท (3) 35,001 – 50,000

บาท

- (4) 50,001 – 65,000 บาท (5) 65,001- 80,000 บาท (6) มากกว่า 80,001

บาท

6.) สถานภาพสมรส

- (1) โสด (2) สมรส แต่แยกกันอยู่ (3) หย่าร้าง/ หม้าย

7.) ใช้ชีวิตอยู่คนเดียวตามลำพัง มานานกี่ปี

- (1) 1-3 ปี (2) 4-6 ปี (3) มากกว่า 6 ปีขึ้นไป

8.) ประเภทของที่อยู่อาศัยปัจจุบัน

- (1) บ้าน/ทาวน์เฮ้าส์ (2.) หอพัก/ อพาร์ทเมนต์
(3.) คอนโดมิเนียม (4.) อื่นๆ โปรดระบุ.....

12.8 ท่านคิดว่าท่านสามารถประสบความสำเร็จได้ง่ายกว่าเมื่อท่านอยู่คนเดียว					
12.9 ท่านสนใจครอบครัวตนเอง เช่น พ่อแม่ พี่น้อง <u>น้อยลง</u>					
12.10 ท่านคิดว่าท่านต้องมีภาพลักษณ์ที่ดีเพื่อเข้าสังคม					
12.11 ท่านคิดว่าการอยู่คนเดียวเป็นเรื่องที่ทันสมัยตามกระแสสังคม					
12.12 ท่านคิดว่าการอยู่ก่อนแต่งเหมาะสมกับสังคมไทยในปัจจุบัน					
12.13 ท่านมีเวลาในการออกกำลังกายได้มากขึ้น					
12.14 ท่านคิดว่าการฝากเงินไว้กับธนาคารเป็นการออมเงินที่ดีที่สุดของท่าน					
ทัศนคติของท่านที่มีต่อการใช้ชีวิตคนเดียว	ระดับที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน				
	5	4	3	2	1
12.15 ท่านคิดว่าการทำประกันชีวิต เป็นสิ่งจำเป็นที่สุดของท่านเมื่อท่านอยู่คนเดียว					
12.16 ท่านมองการลงทุนเพิ่มเติมอยู่เสมอ					
12.17 ท่านคิดว่าการอยู่คนเดียวและมีบ้าน/คอนโดเป็นของตนเองเป็นการลงทุนในอนาคต					
12.18 ท่านให้ความสำคัญในการเลือกที่อยู่อาศัยด้วยความปลอดภัยสูงสุด					
12.19 ท่านชอบสิ่งของที่ไม่เหมือนใครและไม่มีใครเหมือน					
12.20 ท่านชอบและสนใจร้านค้าที่ตกแต่งได้สวยงามดึงดูดใจมากกว่าพิจารณาปัจจัยอื่นๆ					
12.21 ท่านคิดว่าสินค้าที่ท่านใช้บ่งบอกถึงภาพลักษณ์ของท่านเอง					
12.22 ท่านให้ความสนใจในเทคโนโลยีใหม่ๆอยู่เสมอ					
12.23 ท่านใช้โทรศัพท์มือถือของท่านในการหาข้อมูลทุกอย่าง และเป็นสิ่งที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน					

ตอนที่ 3 รูปแบบการดำเนินชีวิต (Lifestyle)

13.) ท่านทำกิจกรรมต่อไปนี้บ่อยครั้งเพียงใด

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับที่ตรงกับตัวท่านหรือความคิดเห็นของท่านมาก

ที่สุด โดย 5 = เป็นประจำ/สม่ำเสมอ   4 = บ่อยครั้ง   3 = ปานกลาง/บางครั้ง

2 = นานๆครั้ง   1 = ไม่เคย/น้อยที่สุด

ท่านทำกิจกรรมใดบ้าง ใน 1 สัปดาห์	ในช่วงวันธรรมดา (จันทร์-ศุกร์)				
	5	4	3	2	1
13.1 ทำอาชีพเสริม / หารายได้พิเศษ					
13.2 ทำอาหาร					
13.3 อบรม/สัมมนา					
13.4 ติดตามข่าวสารบ้านเมือง					
13.5 ปรารถน์สังสรรค์กับเพื่อน					
13.6 ออกกำลังกาย / เล่นกีฬา					
13.7 กิน/ดื่ม check-in ตามร้านอาหาร					
13.8 นวด/สปา เพื่อสุขภาพ					
13.9 เสริมความงาม/ เสริมหล่อ (เช่น ทำผม ทำเล็บ ทำหน้า)					
13.10 เล่นอินเทอร์เน็ต					
13.11 อาสาสมัครช่วยงานการกุศล/ เข้าร่วมกิจกรรมการกุศล					
13.12 ดูงานนิทรรศการต่างๆ					
13.13 เข้าวัด/ ทำบุญ / นั่งสมาธิ					
13.14 พักผ่อนอยู่บ้าน / นอน					
13.15 ทำกิจกรรมกับครอบครัว					
13.16 เดินทางไปต่างจังหวัด					
13.17 เดินทางไปต่างประเทศ					
13.18 เข้ากลุ่ม/ชมรมต่างๆ เช่น ชมรมคนรักรถ ชมรมขี่ม้า ชมรมดนตรี ชมรมแบดมินตัน เป็นต้น					

***** ขอขอบคุณที่สละเวลาในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ *****